

Opinnäytetyö (AMK)
Esittävän taiteen koulutusohjelma
Tanssin suuntautumisvaihtoehto
2011

Johanna Penttilä

OLD SPACES, LIVING ART

– OSLA-projekti

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Johanna Penttilä

OLD SPACES, LIVING ART – OSLA-PROJEKTI

Tässä opinnäytetyössä esitellään Turku Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011 -hanke Old Spaces, Living Art -projekti. OSLA-projektia koordinoi Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemia. Projekti toteutui yhteistyössä Pääskyvuoren peruskoulun, musiikkiopisto Arkipelagin sekä Turun museokeskuksen kanssa. Projektissa pyritään luomaan uusia työskentelymetodeja historian perusopetukseen kolmen eri taiteenlajin taiteilijan työskennellessä yhdessä projektiin osallistuvien oppilaitosten oppilaiden kanssa. Projektia työstettiin erilaisissa työpajoissa, joista kerätystä materiaalista koottiin lasten ideoima ja esittämä esitys Turun linnaan.

Projektin esittelyn jälkeen selvitetään sen tulevaisuutta sekä mahdollisuuksia sisältyä Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemia opiskelijoiden opinto-ohjelmaan. OSLA-projektin toivotaan lisäävän Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemia ulkopuolista rahoitusta opetukseen sekä yhteistyötä Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemia eri koulutusohjelmien ja suuntautumisvaihtoehtojen välillä. OSLA-projektilla on mahdollisuuksia kehittyä tutkimus- ja kehityshankkeen kautta osaksi Taideakatemia opiskelijoiden opetussuunnitelmaa.

OSLA-projektin informaatio on koottu haastattelemalla projektiin osallistuvia sekä seuraamalla projektin etenemistä. Projektin tulevaisuutta pohdittaessa on hyödynnetty Turun ammattikorkeakoulun sekä Opetus- ja kulttuuriministeriön informaatiota.

ASIASANAT:

Taideopetus, tanssi, animaatio, ääni, historia, yhteistyö, projekti, Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Performing Arts | Department of Dance

2011 | 45

Instructors Katja Korpi and Tarja Yoken

Johanna Penttilä

OLD SPACES, LIVING ART – OSLA-PROJEKTI

This study is written as a fulfillment of the Dance Teacher Degree / Bachelor of Dance, at Turku University of Applied Sciences.

In this thesis is presented Turku the Culture Capital of Europe in 2011 project Old Spaces, Living Art. The project will help to develop new working methods for art education combining movement, sound and animation. The OSLA project was coordinated by the Arts Academy at Turku University of Applied Sciences. The project was created in cooperation and collaboration with the Pääskyvuori Elementary School, Music Institute Arkipelag and the Museum Centre of Turku.

After this presentation the thesis includes research about the future of OSLA project and how this project can be involved in curriculum of the Arts Academy students. Senior Music Lecturer at the Arts Academy David Yoken suggested the topic of research for this thesis.

In the OSLA project three artists were working together with school children in dance, animation and music workshops. After these workshops there were ten performances in the Turku Castle presented by the school children. The performances were based on the materials from the workshops. The information for this thesis is mostly gathered from interviews. The research is based on the information from the Turku University of Applied Sciences and the Finnish Ministry of Education and Culture.

The conclusion of the research is that the OSLA project has the potential to be further developed into a sustainable collaboration between the Arts Academy students and school children in Turku area.

KEYWORDS:

Art education, animation, audio, dance, history, collaboration, project, Culture Capital of Europe 2011

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 OSLA-PROJEKTI	7
2.1 Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011	7
2.2 OSLA-projektin rakentuminen	9
2.3 Taiteilijat	10
2.4 Yhteistyökumppanit	12
2.5 Tallinna	13
3 OSLA-PROJEKTIN TYÖSTÄMINEN	15
3.1 Työpajat	15
3.1.1 Eri taiteenalojen yhdistyminen	16
3.1.2 Animaatio	17
3.1.3 Liike	18
3.1.4 Ääni	19
3.2 Taiteilijoiden kokemukset työpajoista	20
3.3 Yhteistyökoulujen mielipiteet projektin työstämisvaiheessa	21
4 ESITYKSET TURUN LINNASSA	23
4.1 Etyk ja tekniikka	24
4.2 Esitykset	25
5 MIELIPITEITÄ OSLA-PROJEKTIN ONNISTUMISESTA	27
5.1 Pääskyvuoren koulu	27
5.2 Musiikkiopisto Arkipelag	29
5.3 Turun museokeskus	31
5.4 Taiteilijat ja muu OSLA-projektin henkilökunta	31
5.5 Parannusehdotuksia	34
6 OSLA-PROJEKTIN MAHDOLLISUUDET	36
6.1 Tutkimus- ja kehittämistoiminta ammattikorkeakouluissa	37
6.2 Taideakatemian koulutusohjelmien rakenne	38
6.3 Miksi opiskelijat ja peruskoulut tarvitsevat tällaista projektia?	39
6.4 Yhteistyömahdollisuudet Taideakatemian sisällä	40
6.5 Rahoitus	42
6.6 MIMO	43
LÄHTEET	45

LIITTEET

Liite 1. Kuvat esityspaikkavaihtoehdoista

Liite 2. Projektin juliste

Liite 3. Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta -esityksen käsiohjelma

Liite 4. DVD-taltiointi OSLA-projektista

Liite 5. OSLA-projektin sisällyttäminen Taideakatemian opiskelijoiden opetussuunnitelmaan

1 JOHDANTO

Turun ammattikorkeakoulu on vähentänyt määrärahojaan Taideakatemian opetuksesta. Opettajille on annettu ohjeet etsiä koulutukselle Taideakatemian ulkopuolista rahoitusta sekä kehittää uusia tutkimus- ja kehityshankkeita laajamittaisesti Turun ammattikorkeakoulussa yhteistyökumppaneiden kautta. Taideakatemian tanssinopettajaopiskelijoiden musiikin lehtori David Yoken päätti ryhtyä toimeen. Hän tutki mahdollisuuksia liittää yhteisöllisyyden ja ongelmaratkaisuun perustuvan oppimisen ympärille kehitetty hanke osaksi tanssinopettajaopiskelijoiden opetussuunnitelmaa. Yoken ideoi Turku Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011 -hankkeen Old Spaces, Living Art, jota kutsutaan nimellä OSLA-projekti.

David Yoken ehdotti minulle OSLA-aiheista opinnäytetyötä syksyllä 2010. Päätin vastaanottaa Yokenin tarjoaman opinnäytetyömahdollisuuden, koska projekti vaikutti mielenkiintoiselta kokonaisuudelta yhdistäessään taideaineita ja peruskoululaisten historian opetusta.

Projekti on mielestäni osoittautunut kehityskelpoiseksi ideaksi, josta voidaan rakentaa yhteistyömahdollisuuksia eri toimijoiden kanssa sekä kehittää lasten ja nuorten kanssa tehtävää kulttuurityötä Turun seudun alueella. Opinnäytetyössä perehdytään ensin OSLA-projektiin kokonaisuudessaan ja käsitellään projektin eri vaiheita sekä raportoidaan projektiin osallistuneiden mielipiteitä projektin toteutumisesta. Myöhemmin pohditaan projektin mahdollisuuksia sisältyä Taideakatemian opiskelijoiden opetussuunnitelmaan toteuttaen laajamittaista yhteistyötä Taideakatemian sisällä ja sen ulkopuolella.

2 OSLA-PROJEKTI

OSLA-projekti oli Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemian koordinoima Turku Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011 -hanke, joka toteutui yhteistyössä Pääskyvuoren koulun, musiikkiopisto Arkipelagin ja Turun museokeskuksen kanssa. Projektin tarkoituksena oli kehittää uusia opetusmetodeja ja työskentelytapoja lasten ja nuorten historian opetuksen tueksi yhdistämällä eri taiteenlajeja. Projektissa kolme eri alan taiteilijaa tanssin, äänen ja animaation maailmasta työskenteli yhdessä musiikkiopiston ja peruskoulun oppilaiden kanssa erilaisissa työpajoissa. Työpajoissa syntyneestä materiaalista koottiin lasten ideoima ja toteuttama esitys Turun linnan Bryggman-saliin maaliskuussa 2011.

Turun OSLA-projektin taiteilijat kohtasivat yhteistyökoulujen oppilaat ensimmäisen kerran vuonna 2009. Projekti on elänyt ja muuttunut ajan myötä. Alun perin projektin oli tarkoitus luoda kolmen taiteilijan yhteinen esitys Turun linnaan. Projektin etenemisen myötä päädyttiin lopulta taiteilijoiden ohjaamien työpajojen toteutukseen yhteistyökoulujen oppilaiden kanssa sekä lasten luomaan ja ideoimaan esitykseen.

Vastaavanlainen hanke etenee samanaikaisesti myös Tallinnassa osana Tallinnan Euroopan Kulttuuripääkaupunkivuotta 2011. Molemmissa projekteissa pohjalla on sama idea, tutkia historiaa taiteen keinon, ja yhteistyötä tehdään kaupunkien paikallisten toimijoiden kanssa.

2.1 Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011

Euroopan kulttuuripääkaupunki on Euroopan unionin portaalin mukaan Euroopan komission ja parlamentin päättämä ohjelma. Euroopan kulttuuripääkaupungin tarkoitus on tuoda esiin Euroopan kulttuurien rikkautta ja moninaisuutta sekä eri kulttuurien yhteisiä piirteitä. Euroopan komissio on asettanut jokaisen kulttuuripääkaupunkivuoden tavoitteeksi eri maiden kansalaisten vuorovaikutuksen ja mahdollisuuden tutustua toistensa

kulttuureihin. Kulttuuripääkaupungin tulee muun muassa hyödyntää kaupungin historiallista perintöä ja kaupunkiarkkitehtuuria kulttuuripääkaupunkivuoden tapahtumisissaan. Euroopan unioni on nimennyt kulttuuripääkaupunkeja vuodesta 1985. (Europa, Euroopan unioni portaali 2011.)

Portaalissa kerrotaan, että Euroopan kulttuuripääkaupungiksi haetaan neljä vuotta ennen toteutuvaa kulttuuripääkaupunkivuotta. Jokainen jäsenvaltio toimittaa hakemukset Euroopan komissiolle, parlamentille, neuvostolle sekä alueiden komitealle. Hakemuksia voi lähettää yhdestä tai useammasta oman maan kaupungistaan. Euroopan komissio kutsuu koolle valintalautakunnan, joka pohtii annetuista ehdokkaista sopivinta kaupunkia seuraavaksi kulttuuripääkaupungiksi. Euroopan neuvosto nimeää neljä vuotta ennen kunkin vuoden kulttuuripääkaupunkivuoden alkamista uudet kulttuuripääkaupungit Euroopan parlamentin ja valintalautakunnan lausunnon pohjalta. (Europa, Euroopan unioni portaali 2011.)

Ohjelman oli tarkoitus loppua vuonna 2004, mutta suuren suosion myötä ohjelmaa on päätetty jatkaa aina vuoteen 2019 asti. EU:n laajentumisen myötä vuonna 2005 päätettiin, että vuodesta 2009 eteenpäin kulttuuripääkaupungeiksi valitaan aina kaksi kaupunkia. Toinen kaupungeista sijaitsee EU:n vanhassa jäsenvaltiossa ja toinen EU:n uudessa jäsenvaltiossa. (Europa, Euroopan unioni portaali 2011.)

Turku toimi vuonna 2011 Euroopan kulttuuripääkaupunkina yhdessä Tallinnan kanssa. Turku 2011 -säätö koordinoi kulttuuripääkaupunki tapahtumaa Turun kaupungin toimeksiannosta. Turun päätavoitteet kulttuuripääkaupunkivuotenaan olivat hyvinvointi, kansainvälisyys sekä luova talous ja kulttuurivienti. Turku ja Tallinna tahtoivat yhteisenä kulttuuripääkaupunkivuotenaan tukea erityisesti Itämeren alueen yhteistä toimintaa. (Turku2011 Euroopan kulttuuripääkaupunki 2010.)

2.2 OSLA-projektin rakentuminen

OSLA-projekti lähti liikkeelle syksyllä 2007. Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiaan musiikin lehtori David Yoken pohti mahdollisuuksia lähteä mukaan Turku 2011 Euroopan kulttuuripääkaupunki -ohjelmaan. Lähtökohtana oli luoda projekti, joka rakentuisi Taideakatemiaan tanssinopettajaopiskelijoiden opetussuunnitelman ympärille ja pohjautuisi ongelmalähtöiseen oppimiseen. Taideakatemiaan taloudellisen tilanteen vuoksi projektin oli tarkoitus lisätä myös ulkopuolista rahoitusta Taideakatemiaan henkilökunnan palkkaukseen sekä tuottaa opintopisteitä Taideakatemiaan opiskelijoille. Projektin pääteemaksi valittiin yhteisöllisyyteen perustuva taidetoiminta sekä yhteistyö Turun seudun eri koulujen kanssa. (Yoken, D. 2011.)

David Yoken etsi mahdollisia yhteistyökouluja tanssinopettajaopiskelijoiden koulutanssiprojektien kautta ja kävi läpi Taideakatemiaan toiminnassa mukana olleita yhteistyökouluja Turun seudun alueelta. Taideakatemia on toiminut tiiviisti yhteistyössä erityisesti Pääskyvuoren koulun ja luokanopettaja Katri Nirhamon kanssa usean vuoden ajan. Yoken esitteli projektin Nirhamolle, joka innostui uudesta projektista ja lähti mukaan. Nirhamoa ovat aina kiinnostaneet erilaiset projektit, joissa tanssi on jollain tavalla osa kokonaisuutta. (Yoken, D. 2011; Nirhamo 2011.)

Yoken päätyi toiseen yhteistyökouluun Solveig Ekholmin kautta. Taideakatemiasta valmistunut tanssinopettaja Ekholm työskentelee musiikkiopisto Arkipelagissa. Musiikkiopisto toisi erilaista näkemystä projektiin, niin maantieteellisesti kuin tanssinharrastajaoppilaidensa myötä. Ekholm lähti mukaan projektiin David Yokenin innoittamana. Häntä kiinnosti projektissa erityisesti eri taiteenalojen yhdistäminen sekä uusien näkökulmien löytyminen tanssinharrastajille. Ekholmin mukaan tanssinharrastaja pääsee harvoin näkemään miten kokonainen esitys kootaan ja mitä kaikkea siihen kuuluu. OSLA-projektissa oppilaat pääsivät itse työstämään esityksen visuaalista ja äänellistä maailmaa esiintymisen lisäksi. (Yoken, D. 2011; Ekholm 2011.)

Yoken etsi mahdollista esitystilaa ja historiaan liittyvää yhteistyökumppania Turun alueelta. Turun linna oli kiinnostunut kehittämään uusia työskentelytapoja lasten ja nuorten historianopetuksessa Turun seudun väestön keskuudessa. Turun linnasta ja museokeskuksesta muodostui projektin kolmas yhteistyökumppani. (Yoken, D. 2011.)

Yoken suunnitteli projektin rakentuvan eri alojen taiteilijoiden muodostaman luovan tiimin ympärille. Tiimin tarkoituksena oli kehittää uusia ja innostavia opetusmetodeja Turun linnan historiasta yhdessä koulujen oppilaiden kanssa. Yoken halusi projektiin mukaan taiteilijoita, jotka olisivat kiinnostuneita rakentamaan uutta luovaa pedagogista työtä lasten ja nuorten parissa. Hän pohti projektiin sopivia taiteilijoita käyden läpi äskettäin Turun Taideakatemiasta valmistuneita nuoria taiteilijoita. (Yoken, D. 2011.)

2.3 Taiteilijat

Yoken oli aiemmin työskennellyt yhdessä animaatio-ohjaaja Ami Lindholmin kanssa Lindholmin opinnäytetyön *The Year I Cut My Hair* -animaation parissa. Lindholm oli työskennellyt animaatioprojekteissa niin vanhusten kuin päiväkotilastenkin parissa. Taideakatemian animaation suuntautumisvaihtoehdossa ei varsinaisesti opeteta animaatiota pedagogisesta näkökulmasta. Yokenin mielestä Lindholm oli kuitenkin aiempien projektiansa myötä osoittanut kiinnostusta vastaavaan toimintaan. Lindholmin myötä animaatio valittiin yhdeksi projektin kolmesta taiteenalasta. (Yoken, D. 2011.)

Ami Lindholm (s. 1982, Vantaalla) valmistui animaatio-ohjaajaksi Taideakatemiasta 2008. Hänen animoidut lyhytelokuvansa ovat voittaneet palkintoja ja saaneet arvostusta kansainvälisillä filmifestivaaleilla. Lindholm työskentelee yhdessä Elina Minnin ja Anna Virtasen kanssa muodostetussa Tuhru-ryhmässä sekä animaationtekijöiden Osuuskunta Paperihatussa. Lindholmilla on työn alla animaatiotyöpajoja, taidetta sairaalaan, animaatioteos taidenäyttelyyn, kuvituksia, tilausanimaatiota, pitkän animaation käsikirjoitusta sekä lyhyen lastenanimaation esivalmistelu. (Lindholm 2011.)

Musiikinhjaaja ja -tuottaja Pekka Tuppurainen on tehnyt yhteistyötä Taideakatemian tanssinopiskelijoiden kanssa. Ensimmäistä kertaa vuonna 2007 Tuppurainen työskenteli yhdessä tanssinopettajaopiskelija Saana Ojalan kanssa Ojalan ryhmäkoreografiassa *Don't Put That In Your Mouth Dear, It's Dirty*. Seuraavan kerran Tuppurainen työskenteli yhdessä Taideakatemiassa vieraillemassa olleen koreografiopiskelija Linnea Lindhin kanssa *Belong to Me* -koreografian parissa. Tuppurainen vastasi teoksen äänisuunnittelusta ja musiikista. OSLA-projektissa Tuppurainen ohjaa äänityöpajoja.

Pekka Tuppurainen (s. 1980, Kuopiossa) on Tukholmassa asuva muusikko, äänisuunnittelija ja musiikintuottaja. Tuppurainen toimii levyttävänä muusikkona ja tuottajana elektroakustisen musiikin parissa. Tuppuraisen soolodebyytti *Röd/Blå* (æon/Ilma Records), julkaistiin vuonna 2010 Ranskassa ja levytys sai kansainvälisesti positiivisen vastaanoton. Tuppurainen valmistui musiikinhjaajaksi Turun Musiikkiakatemiasta vuonna 2004, musiikintuottajaksi Tukholman Kuninkaallisesta Musiikkikorkeakoulusta vuonna 2010 ja jatkaa parhaillaan opintojaan saman oppilaitoksen Musical Design -erikoiskoulutusohjelmassa. (Tuppurainen 2011.)

Tanssin saralta Yoken tiesi useita lahjakkaita ja motivoituneita tanssin ammattilaisia. Monen mutkan kautta projektiin valikoitui mukaan tanssija-tanssinopettaja Rea-Liina Brunou. Brunou (s. 1982, Kolarissa) on Turussa asuva ja työskentelevä freelancer tanssitaiteilija. Hän valmistui keväällä 2007 Turun Taideakatemiasta tanssinopettajaksi ja 2009 Teatterikorkeakoulusta tanssitaiteen maisteriksi. Opintojensa jälkeen hän on työskennellyt tanssijana, koreografina, tanssinopettajana, sekä esiintyjänä performanssitaiteen parissa. (Brunou 2011.)

Taiteilijoiden vastuulla projektissa oli projektin taiteellinen työ. He suunnittelivat yhdessä projektin taiteellisen kokonaisuuden sekä jokaisen taiteenalan yksittäiset työapajat ja tehtävät. He myös kokosivat yhdessä työpajoista työstetystä materiaalista esityksen Turun linnaan. He toimivat käytännössä projektin puvustajina, lavastajina sekä esityksen teknisenä henkilökuntana.

2.4 Yhteistyökumppanit

Mukana projektissa ovat Pääskyvuoren koulu Turusta sekä musiikkiopisto Arkipelag Paraisilta, Länsi-Turunmaalta. Esitystilojen järjestämisestä sekä lapsille suunnatuista historian luennoista projektissa vastaa Turun museokeskus ja erityisesti Turun linnan henkilökunta.

Pääskyvuoren koulu on peruskoulun alakoulu, joka toimii Turun Pääskyvuoressa. Koulussa opetetaan 1.-6. luokka-astetta. Koulu on harvoja kouluja Suomessa, joissa tanssi kuuluu oppilaiden pakollisiin opintoihin. Tanssia opetetaan kahtena jaksena lukukauden aikana jokaiselle vuosiluokalle. Lisäksi 5.–6.-luokilla tanssin voi valita vapaavalintaiseksi aineeksi. Pääskyvuoren koulu on myös liikuntapainotteinen koulu, jossa painotetaan liikuntaa ja terveystieteitä koko koululle. (Nirhamo 2011.)

Katri Nirhamo toimi Pääskyvuoren koulun yhteyshenkilönä ja vastasi projektin käytännön järjestelyistä Pääskyvuoren koulun puolesta. OSLA-projektissa koulusta oli mukana luokanopettaja Jaakko Rinteen luokka 6A. Luokalla oli 22 12–13-vuotiasta peruskoululaista. Kun OSLA-projekti esiteltiin Pääskyvuoren koululle, olivat 6A-luokan oppilaat vielä 4A-luokalla. Rinne lähti mukaan projektiin, koska se tuntui helpolta ja mukavalta vaihtoehdolta tavallisen koulutyön rinnalle, eivätkä hänen oppilaansa olleet vielä olleet mukana tällaisissa projekteissa. Nirhamon hoitaessa käytännön järjestelyt Rinteen tuli vain huolehtia oppilaista ja heidän kurinpidosta. Rinne tunsikin projektin äänityöpajoista vastaavan Tuppuraisen jo entuudestaan, mikä innosti osallistumaan projektiin entisestään. (Rinne 2011.)

Musiikkiopisto Arkipelag on lakisääteistä valtionosuutta nauttiva, opetusministeriön ja Opetushallituksen alainen musiikkioppilaitos. Musiikkiopisto aloitti toimintansa vuonna 1981 ja toimii tällä hetkellä Länsi-Turunmaan ja Kaarinan kaupunkien sekä Kemiönsaaren kunnan alueella. Toiminta-alue kattaa useita hiljattain yhdistyneitä kuntia, kuten Parainen, Kaarina, Dragsfjärd, Iniö, Kemiö, Korppoo, Nauvo, Piikkiö ja Västanfjärd. Hallintopaikkakuntana toimii Länsi-Turunmaa. Musiikkiopistossa annetaan

opetusta musiikissa ja tanssissa. Oppilaita musiikkiopistossa on tällä hetkellä noin 750 ja henkilökuntaa 55. (Ekholm 2011.)

Musiikkiopistossa noudatetaan tanssin perusopetuksen laajaa opetussuunnitelmaa. Arkipelagissa tanssin harrastaminen aloitetaan tanssin perusteiden opiskelulla. Tanssin perusteet suoritettuaan oppilas voi tanssin laajan perusopetuksen opetussuunnitelman mukaisesti valita itselleen pääaineen. Pääaineen tunneilla tanssinharrastaja voi Arkipelagissa käydä kaksi tai yhden kerran viikossa. Kaksi kertaa viikossa käyvät oppilaat suorittavat tanssin perusopetuksen vuosiluokan yhden lukuvuoden aikana. Yhden kerran viikossa harrastavat oppilaat suorittavat vuosiluokan kahden vuoden aikana. Pääaineen lisäksi oppilas voi valita yhden tai useamman tanssilajin sivuaineeksi, jonka tunneilla hän voi käydä yhdestä kahteen kertaa viikossa. Osa OSLA-projektiin osallistuvista Arkipelagin oppilaista harrastaa tanssia yhden kerran viikossa ja osa oppilaista käy tanssitunneilla jopa kuusi kertaa viikossa. (Ekholm 2011.)

Arkipelagin tanssinopettajan Solveig Ekholmin mukaan musiikkiopistosta projektissa oli mukana nykytanssin sekä klassisen baletin harrastajia. Lapset olivat iältään 7–12-vuotiaita. OSLA-projektiin osallistumista tarjottiin kaikille nykytanssin 1. ja 2. luokan sekä klassisen baletin 2. ja 3. luokan harrastajille. Suurin osa näiden luokkien oppilaista lähti mukaan projektiin. (Ekholm 2011.)

Turun museokeskuksen henkilökunnasta projektissa olivat mukana tutkija Salme Kotivuori ja Turun linnan opas Bengt Selin. Selin piti Pääskyvuoren koulun oppilaille luennon Katariina Jagellonican sekä Juhana Herttuan yhteisistä hetkistä Turun linnassa.

2.5 Tallinna

Tallinnan yliopiston koreografian osasto Virossa on Taideakatemia pitkäaikainen yhteistyökumppani ERASMUS- ja NORDPLUS-vaihto-ohjelmien kautta. David Yoken halusi OSLA-projektin osallistuvan Tallinnan kulttuuripääkaupunkitapahtumaan, joten projekti esiteltiin myös Tallinnan

yliopiston henkilökunnalle. Projekti synnytti muutamia yhteisiä työpajoja ja seminaareja Tallinnan OSLA-työryhmän kanssa. (Yoken 2011.)

Kulttuuri kutsuu 2011 -sivuston mukaan, Tallinnan OSLA-projektissa nuoret taiteilijat valmistivat lyhyitä tanssielokuvia eri aikakausien arkielämästä ja sen jälkeen johtivat koululaisia erilaisiin esityksiin Tallinnan kaduilla. Lopulta kolmen vuoden aikana kerätty materiaali koottiin yhdeksi kokonaisuudeksi päättäjäisesitykseen. (Kulttuuri kutsuu 2011 Tallinn Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011.)

Projektin parissa työskennelleen Liina Karina Meedtin mukaan Tallinnan nuoret taiteilijat opiskelevat Tallinnan Yliopiston koreografian laitoksella sekä Baltic School of Film and Media -koulussa. Osa projektin taiteilijoista on ehtinyt jo valmistua projektin aikana ja osa jatkaa vielä opintojaan. (Meedt 2011.)

Turun ja Tallinnan taiteilijat pitivät yhdessä erilaisia työpajoja vuoroin Turussa ja vuoroin Tallinnassa. Haasteen yhteisiin työpajoihin loi OSLA-projektien yhteistyökoulujen ja oppilaitosten oppilaiden suuri ikäero. Tallinnan oppilaat olivat 15–19-vuotiaita lukiolaisia ja Turun oppilaat 7–13 vuoden ikäisiä koululaisia ja tanssinharrastajia. Projektien työpajatyöskentelyssä oli eroavaisuuksia Turun ja Tallinnan välillä. Turussa työpajoja järjestettiin muutama tunti kerrallaan tai yhden päivän aikana. Tallinnassa työskenneltiin aina viikon ajan yhden työpajan merkeissä.

3 OSLA-PROJEKTIN TYÖSTÄMINEN

Alkuperäisen suunnitelman mukaan projektin oli tarkoitus luoda kolmen taiteilijan yhteinen taideteos Turun linnahan sekä pitää muutamia työpajoja yhteistyökoulujen oppilaille. Projektin etenemisen myötä taiteilijoiden omasta taiteellisesta työstä luovuttiin ja työpajoista sekä lasten toteuttamasta esityksestä Turun Linnassa tuli projektin ydin. Projektin tuottajat Jani Pihlajamaa sekä David Yoken totesivat lapsille suunnattujen työpajojen ja niiden pohjalta rakentuvan esityksen vastaavan tarkemmin OSLA-projektin alkuperäistä tarkoitusta kehittää uusia opetusmetodeja taiteen keinoin. Lisäksi yhteistyö koulujen kanssa takaisi uusien opetusmetodien ja taiteen yhdistämisen laajemmin sekä johtaisi lapsille myönteisempään lopputulokseen, lasten omaan esitykseen. (Yoken, D. 2011.)

Taiteilijat pitivät ensimmäisiä työpajoja lapsille jo keväällä 2009. Viimeiset animaatiotyöpajat pidettiin joulukuussa 2010. Musiikin ja tanssin työpajat jatkuivat vielä maaliskuulle 2011. Työpajoista kerätyn materiaalin perusteella taiteilijat kokosivat yhteisen esityksen Turun Linnahan. Esitystä harjoiteltiin alkuvuodesta 2011 ja esitykset linnassa pidettiin maaliskuussa 2011.

3.1 Työpajat

Animaatiotyöpajoja ohjaava Ami Lindholm kommentoi työpajojen lähtökohtia seuraavasti. Tavoitteena oli tehdä taidetta yhdessä lasten kanssa eikä niinkään opettaa lapsille erilaisia työtapoja. Lindholmin (2011) mukaan tärkeintä taiteilijoiden luomissa työpajoissa oli itse prosessi.

Meidän kannaltamme ei ole oleellista, tekevätkö lapset oikein. Tärkeintä olisi luoda kannustava ympäristö, jossa voi hullutella ja kokeilla erilaisia asioita. Tietenkin oman ammattitaitomme mukaan ohjaamme ja kehitämme oppilaita. Tarkoitus on myös etsiä yhtäläisyyksiä liikkeen, äänen ja kuvan maailmasta. Sama asia voidaan tehdä eri tekniikoilla. Prosessi on tärkeämpi kuin lopputulos, siis se mitä työpajoissa tapahtuu. Yllätyksellisyys on osa projektia: Etukäteen ei voi tietää, mitä tapahtuu. Siksi on jätettävä mahdollisuuksia ja muunteluvaraa.

Muita huomioitavia asioita ovat lasten kanssa työskenteleminen, ryhmädynamiikka, taidekasvatus, voimaannuttaminen, lasten mielikuvituksen ja oman ilmaisun herättelemine. (Lindholm 2011.)

Työpajoissa ohjaajat olivat etukäteen suunnitelleet tehtäviä, joita toteutettiin päivän aikana. Päivät vaihtelivat työskentelytavoiltaan. Toisinaan kaikki oppilaat kiersivät yhdessä eri taiteiden työpajoista toiseen ja toisinaan saatettiin työskennellä koko päivä saman taiteenalan parissa. Yleensä oppilaat jaettiin kolmeen eri ryhmään ja ryhmät kiersivät yhdestä työpajasta toiseen. Näin kaikki oppilaat saivat mahdollisuuden työskennellä kaikissa kolmen eri taiteenlajin työpajoissa. Loppuvaiheessa työpajaryhmät saatettiin jakaa jokaisen oppilaan henkilökohtaisen kiinnostuksen mukaan.

Työpajapäivän päätteeksi kokoonnuttiin tarkastelemaan päivän antia. Äänityöpajoista vastaavan Pekka Tuppuraisen mukaan työpajojen tavoitteena oli luoda tanssin, äänisuunnittelun ja animaation keinoin monipuolista ja toisistaan eroavaa audiovisuaalista materiaalia pohjautuen Turun Linnan. Kaikki työpajat eivät liittyneet eri taiteenalojen välillä toisiinsa. Taiteilijat ovat kuitenkin olleet tietoisia toistensa tekemisestä ja pyrkineet luomaan työpajoissaan materiaalia, joka lopulta muodostaisi yhden suuren kokonaisuuden. (Tuppurainen 2011.)

Turun linnan opas Bengt Selin luennoi kouluissa Katariina Jagellonican ja Juhana Herttuan yhteisestä matkasta. Tästä luennosta kehkeytyi lopulta koko projektin yhteinen teema, jonka ympärillä työpajat ja lopulta itse esitys suurelta osin rakentuivat.

3.1.1 Eri taiteenalojen yhdistyminen

Taiteilijat loivat yhteisen idean liikkeen, animaation ja äänen työstämiseen. Liikkeen oli tarkoitus tukea animaatiota. Lopulliseen animaation oli tarkoitus äänittää lasten itse toteuttamat äänet. Käytännössä tapahtumaketju olisi edennyt seuraavasti: Ensin oppilaat kehittävät ja piirtävät hahmon, joka on joskus voinut liikkua Turun linnassa. Seuraavaksi oppilaiden on tarkoitus tutkia miten hahmo liikkuu ja kokeilla liikettä itse omalla kehollaan. Kokeilun pohjalta on tarkoitus piirtää ja rakentaa animaatio. Animaatioon lisätään ääni nauhoittamalla ja muokkaamalla äänitetty materiaali. Oppilaat olivat vielä liian

nuoria, jotta olisivat kyenneet keskittymään näin pitkään prosessiin. (Brunou 2011.)

Tanssintyöpajojen ohjaaja Rea-Liina Brunou toivoi, että lapset olisivat oman kehollisuuden kautta löytäneet uusia ulottuvuuksia animointiin. Tämä tavoite toteutui, kun työpajoja pidettiin Taideakatemian tanssinopiskelijoille ja muille ammattiopiskelijoille. Lasten kanssa ei löytynyt sellaisia keinoja, joilla tavoite olisi täysin toteutunut. Brunou uskoo, että tällaiseen työhön vaadittava havainnointikyky, motoriikka, jonkinlainen oman kehollisuuden ymmärrys sekä käden ja silmän yhteystyö kehittyvät tämän ikäisiin lapsiin verrattuna vasta myöhemmin. (Brunou 2011.)

Animaatio ja liike haluttiin kuitenkin yhdistää jollain tavalla toisiinsa. Lindholmin ja Brunoun ideaa työstettiin hieman eteenpäin. Lapset saivat aiheekseen kirouksen ja kokeilivat tehdä siitä tanssin. Seuraavaksi lapset piirsivät nopeasti luonnostellen kirous-hahmon. Piirretyt hahmot laitettiin yhteen riviin ja niille animoitiin kirous-tanssi. Tanssin ei tarvinnut olla sama kuin oppilaiden itse kokeilema, mutta hahmon tuli pohjautua kirouksen innoittamaan liikemateriaaliin. (Brunou 2011; Lindholm 2011.)

3.1.2 Animaatio

Animaatio voi tarkoittaa eri asioita: piirtäminen, kuvat, luominen, mielikuvituksesta piirtäminen, kuvallisten taitojen kehittäminen, ideointi, tarinataitojen kehittäminen, kirjoittaminen, animointi, liikkeellä kertominen. Animaatiossa säännöt luodaan itse ja mitä tahansa voi tapahtua. (Lindholm 2010.)

Lindholmin mukaan lapset saivat animoidessaan vapaasti toteuttaa omia ideoitaan ja ajatuksiaan Turun linnasta. Animoinnin tarkoituksena oli luoda erilaisia hetkiä ja tapahtumia, eikä niinkään koota yhtenäistä tarinaa. (Lindholm 2011.)

Animaatiotyöpajoissa lapset suunnittelivat ja toteuttivat sarjakuvakäsikirjoituksia. Oppilaat piirsivät ensin sarjakuvan Turun linnasta, tämän jälkeen he animoivat animaation sarjakuvan pohjalta. Jotkut animaatiot eivät välttämättä liittyneet laisinkaan Juhana Herttuan aikaiseen Turun linnan,

esimerkiksi osassa animaatioista esiintyi ufoja ja skeittaaajia. Lapset toteuttivatkin itseään äärimmäisen luovasti ja animoivat mieleen tulevia hahmoja vapaasti Lindholmin antaessa teknisiä neuvoja.

Lapset rakensivat animaatioita vain syksyn 2010 ajan. Keväällä 2011 Lindholm kokosi yhteen lasten tekemät lyhyet animaatiot ja muokkasi niistä esityksessä nähtävät animaatiot.

3.1.3 Liike

Tanssintyöpajoissa liikekokeiluja tehtiin muun muassa erilaisten tarinoiden pohjalta. Tarinoiden ympärille rakennettiin liikemateriaalia, jota myöhemmin muokattiin eri tavoin. Tarinoissa saattoi ilmetä liikkeitä, kuten karvainen ryömintä. Oppilaat pohtivat millaiselta tällainen liike saattoi näyttää. (Brunou 2011.)

Työpajoissa tutkittiin vanhoja kuvia linnan ajalta. Kuvista seurattiin erityisesti ihmisten vaatetusta ja kokeiltiin miten vaatetus saattoi vaikuttaa ihmisten liikkumiseen. Linnasta valittiin myös erilaisia hahmoja, joiden liikkeitä kokeiltiin. Hahmoja saattoivat olla muun muassa akrobaattisia liikkeitä tekevä narri. (Brunou 2011.)

Brunou opetti lapsille tanssityöpajoissa keskiaikaisia tansseja. Valmiiksi annetun koreografian opiskelu innosti monia. Opeteltua tanssia muokattiin myöhemmin erilaisten roolien liikkumisen mukaan. Tutkittiin miten hiiri tai kummitus saattoi tanssia opetellun tanssin. (Brunou 2011.)

Brunou uskoi, että pystyisi rakentamaan koreografian pääsääntöisesti lasten itsensä tuottamasta liikemateriaalista. Hän kuitenkin huomasi työpajojen edetessä luovien harjoitusten olevan hyvin haastavaa varsinkin peruskoulun kuudennen luokan oppilaiden kanssa. Oman liikkeen kehittäminen saattoi monesta tuntua hieman vaivaannuttavalta. Brunou pohti suunnittelemiensa harjoitusten soveltuvuutta oppilaille, mutta uskoi lähenevän murrosiän myös vaikuttaneen asiaan. (Brunou 2011.)

Brunoun mielestä menestyksekkäin kokeilu tanssityöpajoissa oli lasten omien sarjakuvakäsikirjoitusten perusteella tehty sanaton näytelmä. Lapset piirsivät animaatiotyöpajoista tutun menetelmän myötä sarjakuvan, jonka pohjalta rakensivat liikkeitä ja lopullisen sanattoman näytelmän. Syksyllä 2010 tehtyyn näytelmään pohjautuu lähes koko Turun linnassa esitettävän esityksen rakenne. Lopulliseen teokseen tulee muutamia täysin Brunoun koreografioimia tanssinumeroita sekä lasten kehittämää tanssi-/liikemateriaalia. (Brunou 2011.)

Kun varsinainen liikkeellinen sisältö tulevaan esitykseen oli saatu valmiiksi keväällä 2011, työpajat tanssin kannalta helpottuivat. Rooliasujen kokeilu, tulevien esitysten läheneminen ja esiintymistilanteesta keskusteleminen saivat monet lapset innostumaan tanssien harjoittelusta aivan uudella tavalla. (Brunou 2011.)

3.1.4 Ääni

Ääni oli selkeästi helpompi yhdistää niin tanssiin kuin animaatioonkin. Äänityöpajoissa työstettiin ensin animaatioiden ja kuunnelmien äänimaailmaa sekä lopulta nauhoitettiin musiikki esitykseen tulevia tansseja varten. Ääni työpajoista vastaava Pekka Tuppurainen teki vanhoihin keskiaikaisiin musiikkeihin pohjautuvia yksinkertaisia sovituksia, joita lapset toteuttivat soittaen yhdessä Tuppuraisen kanssa.

Tuppuraisen mukaan alkuun oman äänen käyttö jännitti oppilaita, mutta projektin edetessä he tottuivat omaan ja toistensa työskentelyyn ja itsevarmuus äänen tekemiseen kasvoi. Lopulta lapset uskaltuivat nauhoittamaan ääniä jopa oikeassa äänitysstudiossa. (Tuppurainen 2011.)

Äänityöpajoissa tehtiin useita erilaisia kuunnelmia. Muun muassa Katariina Jagellonican ja Juhana Herttuan matkakuunnelma kirjoitettiin Bengt Selinin luennon pohjalta. Oppilaat kirjoittivat heti Selinin luennon jälkeen ylös kaiken mitä luennosta muistivat. Tämän pohjalta lapset tekivät kuunnelman, jossa he lukivat itse kirjoittamansa tekstin. Tuppurainen kokosi lasten äänittämistä

nauhoitteista yhteisen esityksessäkin esiintyvän kuunnelman. (Tuppurainen 2011.)

Lapset työstivät itse äänet myös animaatioihin. Osa animaatioäänistä nauhoitettiin reaaliajassa. Lapset katsoivat animaatiota tietokoneelta ja samalla tekivät animaatioon äänet. Loput äänistä nauhoitettiin täysin erillään animaatiosta. (Tuppurainen 2011.)

3.2 Taiteilijoiden kokemukset työpajoista

Ami Lindholmin mukaan työpajojen parasta antia olivat kolmen eri taiteenlajin sulautuminen yhteen. Taiteilijat saattoivat toimia yhdessä, mutta silti täysin itsenäisesti omalla taiteen alallaan. Lindholm kertoo seuraavassa mielipiteitään työpajatyöskentelyn ideoinnista ja rakentumisesta:

On nerokasta kun voimme toimia yhdessä mutta silti omalla alueellamme suvereenisti. Voimme siis yhdessä keksiä kokonaisuuksia mutta sitten jokainen saa vapaasti itse miettiä miten toteuttaa suunnitelman oman taiteensa näkökulmasta. Ehdottomasti paras osa projektista.

Kolmen taiteen työpaja on nerokas konsepti: Joku pitää tanssimisesta ja liikkumisesta, joku on hyvä piirtämisessä, joku ei osaa piirtää mutta on liikkeen taju ja osaa animoida, joku on musikaalinen tai äänistä kiinnostunut. Projektissa on jokaiselle jotakin. Toivottavasti olemme pystyneet antamaan lapsille pienryhmässä keskusteluja ja myös taiteilijoiden mallia, tälläkin tavalla voi olla ammatissa. (Lindholm 2010.)

Tuppuraisen mukaan toisinaan tekniikka loi omat haasteensa työpajoihin. Lasten äänitettyä äänet tai musiikki kannettavalle nauhurille, kesti oman aikansa kun äänitys siirrettiin kannettavasta nauhurista kannettavalle tietokoneelle. Tämän jälkeen äänitystä vielä muokattiin äänenmuokkaus ohjelmalla. Tauot materiaalin siirtämisessä ja työstämisessä aiheuttivat sekasortoa luokassa. Oppilaille oli aina keksittävä uutta toimintaa äänen muokkaamisen ajaksi. (Tuppurainen 2011.)

Suurin osa eri taiteenalan työpajoista toteutettiin erillään toisistaan, mutta saman aihealueen sisällä. Taiteilijoiden mielestä työpajakokonaisuudessa kehittämismahdollisuuksia olisi vielä liittää animaation ja tanssin työpajat kiinteämmin toisiinsa. Äänen työpajat liittyivät selkeästi sekä tanssiin että

animaatioon niille luodun äänimaailman kautta. (Brunou 2011; Lindholm 2011; Tuppurainen 2011.)

Brunoun mielestä lasten ikäjakauma on asia, jota ehkä vastaisuuden varalta kannattaisi hieman miettiä. Brunun mukaan projektiin osallistuneiden 7–13-vuotiaiden lasten kehitys oli niin eri vaiheissa. Brunou uskoo, että työpajoista saisi helpommin useampia lapsia kiinnostavia ja innostavia, mikäli osallistuvien ikäjakauma ei olisi niin laava. Toisille jokin tehtävä saattoi tuntua aivan ”tylsän lapselliselta”, kun taas nuoremmille sama harjoitus saattoi tuoda ”selkäpiitä karmivan eläytymiskokemuksen”. Näin kävi esimerkiksi eräissä kauhuaiheisissa harjoituksissa. Toisaalta monet työpajoissa tehdyt harjoitukset ovat sopineet hienosti myös aikuisten kanssa tehtäviksi. (Brunou 2011.)

Brunou jatkaa ikäjakauman ja kahden miehityksen käyttämisen luomista haasteista. Oppilaiden suurien kokoerojen takia kaksoismiehityksessä ei voinut käyttää samoja rooliasuja. Mistä löytää 40 sopivaa rooliasua? Kuinka kuljettaa asuja ja tarpeistoja kahden eri paikkakunnan välillä? Brunoun mielestä oli innostavaa tehdä kahden täysin erilaisen ryhmän kanssa periaatteessa samaa projektia. Lopulta aika ei kuitenkaan riittänyt tasapuolisesti molempien ryhmien kanssa toimimiseen. Esityksestä tulikin nyt muilta osin, paitsi tanssin suhteen, lähinnä pääskyvuorelaisten tekemä. Brunoun mielestä oli kuitenkin hienoa ja kiinnostavaa nähdä kaksi erilaista esitystulkintaa tästä lasten rakentamasta teoksesta. (Brunou 2011.)

3.3 Yhteistyökoulujen mielipiteet projektin työstämisvaiheessa

Koulut ottivat projektin innolla vastaan. Suurin ongelma projektissa näytti olleen koulujen tilojen puute. Joskus informaation tulevasta työpajoista saavutti koulut hitaasti ja sopivien tilojen löytyminen tuotti ongelmia. (Nirhamo 2011; Ekholm 2011.)

OSLA-projektin myötä musiikkiopisto Arkipelagilla tuli löytää kolme erillistä tilaa kolmelle eri taiteenlajin työpajalle. Tämä ei valitettavasti aina onnistunut. Arkipelagissa animaation ja äänen työpajoja ei aina pystytty toteuttamaan ja

lapset keskittyivät Brunoun pitämiin tanssityöpajoihin. (Ekholm 2011.) Myös Pääskytuoren koulussa vapaiden sopivien tilojen puute oli ajoittain ongelma. Tilat kuitenkin löytyivät, mutta niiden sopivuus käyttötarkoitukseen ei aina ollut parhain, muun muassa tanssityöpajoja pidettiin käsityöluokassa.

Pääskytuoren koulun luokanopettaja Jaakko Rinteen mielestä OSLA-projektissa mukana ollut luokka 6A oli alkuun passiivinen ja hiljainen luokka. Projektin myötä oppilaat kuitenkin avautuivat ja uskaltautuivat lopulta esiintymään suuremmankin yleisön edessä. (Rinne 2011.)

Rinne ei projektiin lähtiessään tarkemmin tiennyt mitä projekti tulisi sisältämään, projektin myötä Rinteen innostus kuitenkin kasvoi itse projektin sisältöön. OSLA-projektin kautta lapset saivat kokea uudenlaista oppimista ja työskentelytapoja, joita he eivät tavallisen koulutyön parissa koskaan kokisi. Rinne arvosti taiteilijoiden luovaa ja kannustavaa suhtautumista oppilaiden työskentelyyn ja työn tuloksiin. Normaalissa koulumaailmassa oppilaita olisi kohdannut paljon suurempi sensuuri, eivätkä läheskään kaikki oppilaiden toteuttamat animaatiot olisi päätyneet mukaan lopulliseen esitykseen. Rinne kehui myös taiteilijoiden tapaa kuunnella oppilaita ja edetä projektissa oppilaiden asettamalla vauhdilla. Normaalissa koulutyössä opettaja määrää tahdin ja oppilaat mukautuvat opettajan aikatauluun. OSLA-projektissa oppilaat työskentelivät omaan tahtiin ja luoville tauoille löytyi aina tilaa. Rinteen mukaan juuri pienet tauot mahdollistivat oppilaiden luovan työskentelyn sekä antoivat hengähdystaukoja ja lisäpontta työskentelyyn. (Rinne 2011.)

Eniten oppilaita projektissa innosti animaatiotyöskentely. Animaatiotyöpajoissa valmiin lopputuloksen saattoi nähdä heti. Animaation työstäminen oli jokaiselle lapselle uusi asia. Tanssin ja äänen työpajojen tulokset nähtiin vasta itse esityksissä. Tanssi oli molempien koulujen oppilaille jo ennestään tuttu aihe. Osa lapsista kommentoikin tanssin työpajoja tylsiksi koreografian harjoitteluiksi. Äänityöpajoissa soitettu musiikki oli osan mielestä liian vanhanaikaista.

4 ESITYKSET TURUN LINNASSA

Taiteilijoiden esityksen hylkäämisen jälkeen OSLA-projektin oli tarkoitus luoda lastenkierroksia Turun linnaan. Taiteilijat päättivät kuitenkin luopua lastenkierros-ideasta työpajamateriaalin karttuessa. Heidän mielestään lasten luoman materiaalin sai paremmin ja monipuolisemmin käyttöön yhdessä isossa esityksessä. OSLA-projektilla oli käytössään vain rajattu määrä esityksiin vaadittavaa teknistä laitteistoa. Yhdessä tilassa tapahtuvaan esitykseen tarvittiin vain vähän teknisiä laitteita eikä samassa tilassa tapahtuva esitys häirinnyt Turun linnan avointa tutustumiskierrosta. (Brunou 2011; Lindholm 2011; Tuppurainen 2011.)

Taiteilijat valitsivat lopulliseen esitykseen päätyvän työpajamateriaalin yhdessä. Brunou kokosi esityksen dramaturgian. Lindholm ja Tuppurainen työstivät valitut materiaalit esityskuntoon. Brunou vastasi myös esityksen harjoittamisesta niin Pääskyvuoren koululla kuin musiikkiopisto Arkipelagissa. Brunou kokosi ja osin valmisti myös esityksen puvustuksen, tarpeiston ja lavastuksen Etykin Mervi Kuittinen-Karivirran neuvojen myötä. Esityksen nimeksi valittiin: Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta.

Turun linna tarjosi esityspaikaksi linnan kahta eri salia. Salit eivät olleet linnan turistikerroksen varrella ja voitiin näin valjastaa täysin OSLA-projektin esityksen käyttöön. Salit olivat Kuningattarensali (Kuva 2. Liite 1) sekä Bryggman-sali (Kuva 1. Liite 1). Kuningattarensaliin oli vähemmän portaita kivuttavana, mutta Bryggman-salissa oli enemmän valkoista heijastuspintaa animaatiolle. Yksi tärkeimmistä asioista tilan valitsemisessa oli myös tilan pimennysmahdollisuus, jotta seinälle heijastettava animaatio olisi nähtävissä esityksissä. Ainoastaan Bryggman-salin sai täysin pimennettyä, joten lopulta taiteilijat päätyivät valitsemaan esityspaikaksi Bryggman-salin.

Ensi-ilta esitykselle oli torstaina 17.3.2011. Pääskyvuoren koulujen oppilaat pääsivät harjoittelemaan esitystilaan ensimmäistä kertaa ensi-iltapäivän

aamuna. Myös Paraisten oppilaat tutustuivat tilaan ensimmäistä kertaa vasta oman ensi-iltapäivänsä (sunnuntai 20.3.2011) aamuna.

Esityksiä Turun linnassa oli yhteensä 10. Pääskyvuoren koulun oppilaat esiintyivät arkipäivinä: torstaina 17.3., tiistaina 22.3., sekä perjantaina 25.3. Arkipelagin oppilaat esiintyivät sunnuntaisin: 20.3. sekä 27.3. Arkipäivisin esityksen olivat kello 10 ja 12 sekä sunnuntaisin kello 14 ja 16. Katsojia esityksissä oli yhteensä noin 384.

4.1 Etyk ja tekniikka

Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemia esittävän taiteen koulutusohjelman tuotantoyksikkö, Etyk oli mukana rakentamassa projektia. Etyk vastaa Taideakatemia esittävän taiteen koulutusohjelman produktioiden tuotannollisesta ja teknisestä toteutuksesta. Etykiin kuuluvat tuottaja Jani Pihlajamaa, valosuunnittelun lehtori Esa Pukero, valomestari Marko Kallela, äänimestari Timo Laaksonen, puvustaja Mervi Kuittinen-Karivirta sekä ohjelmasihteerit Marika Leinonen. Etykistä projektissa oli mukana valomestari Marko Kallela, joka kävi seuraamassa yhden harjoituksen sekä Pääskyvuorella että Paraisilla. Tämän jälkeen Kallela valmisteli esityksen valosuunnitelman taiteilijoiden toiveiden mukaisesti.

Etyk ja taiteilijat pääsivät rakentamaan esitystilaa Bryggman-saliin jo esitysviikon tiistaina 15.3. He kantoivat tilaan kaikki esitykseen vaadittavat tekniset laitteet ja valmistelivat tilan esitykseen sopivaksi. Ensimmäinen esitys nähtiin torstaina 17.3. klo 10. Perjantaina 18.3.2011 esitystilassa oli toinen tilaisuus ja kaikki esityksen tavarat tuli purkaa ja siirtää muualle tilasta. Lauantaina 19.3.2011 tekniset laitteet saatiin siirtää takaisin Bryggman-saliin. Tästä eteenpäin laitteet saivat olla tilassa viimeisten esitysten loppuun asti (sunnuntai 27.3.2011).

Bryggman-salia käytettiin esityksessä kokonaisvaltaisesti. Animaatiot heijastettiin salin kaltevaan kattoon (katso Liite 1. Kuva 1) molemmin puolin salia, jotta yleisö, joka oli sijoitettu tilan molemmille pitkille sivuille, saattoi

sujuvasti seurata esitystä. Lapset esiintyivät koko tilassa ja molempia salin sisäänkäyntejä käytettiin esityksessä. Myös Bryggman-salin projisointitilaa käytettiin esityksessä. Projisointitilan suureen ikkunaan rakennettiin kalterit ja se muodosti näin esityksen vankityrmän.

Valomestari Marko Kallelan mukaan projekti eteni normaalisti lyhytaikaiseksi esittävän taiteen projektiksi. Etyk on tottunut työskentelemään sekä esittävän taiteen opiskelijoiden, että jo ammattikentällä työskentelevien taiteilijoiden parissa. Yhteistyö peruskouluikäisten lasten kanssa ei vaikuttanut projektin tekniseen toteutukseen. (Kallela 2011.)

Aikataulullisesti projekti sijoittui hyvin Etykin aikatauluihin. Yleensä lukukauden alku, heti alku syksystä, ja lukukauden loppu, kevään loppupuolella, ovat Etykille kiireisintä aikaa useiden opiskelijaesitysten myötä. Myös ennen joulua on usein paljon esityksiä. OSLA-projektin esityksen harjoitukset helmikuussa ja esitykset maaliskuussa sijoittuivat opiskelijatöiden kiireisimmän ajan ulkopuolelle. (Kallela 2011.)

Taideakatemian mainonnan suunnittelun opiskelija Pekka Männistö suunnitteli OSLA-projektin julisteen (Liite 2.), käsiohjelman (Liite 3.) sekä lentolehtisen taiteilijoiden toiveiden mukaisesti. Esitys taltiointiin kokonaisuudessaan dvd-muotoon Miki Brunoun toimesta (Liite 5.).

4.2 Esitykset

Seurasin molempien yhteistyökoulujen ensiesiintymisiä ja huomasin oppilaiden jännittävän ennen esitystä. Oppilaat olivat todella keskittyneitä. Ensimmäisistä esityksistä paistoi vielä lapsien jännitys sekä kokemattomuus esiintymiseen (erityisesti Pääskyvuoren koulun oppilaissa). Lapset tottuivat esiintymiseen produktion edetessä. Viimeisissä esityksissä oppilaat esiintyivät rennomman oloisesti verraten ensimmäisiin esityksiin.

Esityksessä vuorottelivat niin kuunnelmat, animaatiot, tanssit kuin äänettömät näytelmäkohtauksetkin. Kuunnelmat olivat mielenkiintoisia ja humoristisia. Muun muassa turnajaiskuunnelmassa, jonka lapset olivat itse kirjoittaneet,

kerrottiin kuinka Juhana Herttua yritti lämmitellä suhteitaan Englannin hoviin. Kuunnelmassa syötiin popcornia ja ihmeteltiin kuninkaan karvaisia sääriä.

Tanssikohtaukset olivat hyvinkin erilaisia. Osa tansseista oli vanhoja keskiaikaisia tansseja ja osa lasten itse kehittelemiä liikekokonaisuuksia. Tanssikohtauksissa tanssivat niin sotilaat, narrit kuin zombietkin.

Esityksessä nähtiin myös sanatonta näytelmää, jossa Juhana ja Katariinalle tarjoihin pöydän täydeltä herkkuja. Valitettavasti kaikki herkkuja maistaneet maistaja kuolivat myrkkyihin. Tämä selvensi esityksen alkukohtausta, jossa Juhana Herttua istui yksin pöydässä syömässä keitettyjä kananmunia. Kananmunia oli vaikea myrkyttää, joten siksi Juhana söi vain kananmunia.

Kaikki esityksessä nähtävät kohtaukset, animaatiot ja tanssit olivat lasten ideoimia ja se näkyi selkeästi. Animaatioissa saattoi nähdä muun muassa ufoja, autoja ja muita meneviä hahmoja joita ei keskiaikaisessa linnassa esiintynyt. Tällaiset seikat kuitenkin piristivät esitystä ja tekivät sitä lasten näköisen. Esityksen lopussa nähtiin kuvasarja, jossa jokainen oppilas oli tehnyt itsestään piirroksen ja esitteli itsensä omalla äänellään.

5 MIELIPITEITÄ OSLA-PROJEKTIN ONNISTUMISESTA

Prosessi oli todella pitkä ja haastava koko OSLA-työryhmälle. Taideakatemiolla ei ole ollut kokemusta vastaavista projekteista aiemmin, joten kaikki projektissa eteen tulleet asiat olivat uusia ja vaativat huomattavasti enemmän aikaa. Seuraavassa kerron projektiin osallistuneiden tahojen mielipiteitä projektin toteutumisesta.

5.1 Pääskyvuoren koulu

Pääskyvuoren koulun luokanopettaja Jaakko Rinne kommentoi projektia ensimmäisen esityksen jälkeen:

Tätä ollaan odotettu. Päästään vihdoinkin toteuttamaan pitkään rakennettua projektia sen oikeassa ympäristössä. Viikko sitten kaikki oli vielä aika levällään ja epävarmaan, mutta nyt yleisö tekee tehtävänsä ja lapset muistivat kaiken ja esiintyivät hienosti. (Rinne 2011.)

Rinteen mukaan luokan kanssa oli helppo ryhtyä tällaiseen projektiin, koska kaikki luokan oppilaat ovat pohjimmiltaan kilttejä ja hyväkäytöksisiä. Matkan varrella ei ilmennyt katastrofaalisia tilanteita esimerkiksi oppilaiden käytöksessä. Rinne uskoo, että oppilaat pitivät tästä projektista ja oppivat paljon uusia asioita, vaikka eivät itse sitä vielä huomaakaan. Katsellessaan televisiosta animaatioita, he tietävät miten paljon työtä lyhytkin animaatio vaatii. Rinne vertaa projektityöskentelyä normaalin koulukäyntiin ja toteaa, ettei normaalin koulunkäynnin parissa tällaiseen oppimiseen oltaisi päästy. Liikuntatunneilla olisi ehkä ehditty harjoittelemaan tansseja, mutta musiikin parissa tällaista äänen muokkausta ja luomista ei olisi pystytty toteuttamaan – saati animaation tekemistä millään tunneilla. (Rinne 2011.)

Rinne lähtisi uudelleen mukaan projektiin toisen luokan kanssa, jos kyseessä olisivat vetäjät, joilla olisi selkeä päämäärä ja tiedossa tulevan produktion haasteet. Rinteen mukaan tähän projektiin meni paljon turhaa aikaa vain pelkän projektin etenemisen miettimiseen. Rinne uskoo, että seuraavan samanlaisen projektin toteutuminen onnistuisi puolessa vuodessa nyt käytetyn vuoden

sijaan. Tässä projektissa lopputulosta ei vielä tiedetty kun projektiin ryhdyttiin. Seuraavassa/uudessa projektissa lopputuloksen tulisi olla selkeästi tiedossa, jotta voitaisiin suunnata kaikki tekeminen sen toteuttamiseen. (Rinne 2011.)

Rinteen mukaan projekti vei paljon oppitunteja ja oppilaiden normaali koulunkäynti saattoi jäädä vähemmälle. Hän pohtii seuraavassa tulevanprojektin työpajojen muodostumista ajallisesti. Rinteen mielestä yhden päivän mittaiset projektipäivät olivat parhaita. Rinne pohtii myös vaihtoehtoa, jossa projektia työstettäisiin Tallinnan tapaan viikon mittaisena, leirikoulun tapaisena jaksona kerrallaan. Turun OSLA-projektissa ei ollut peräkkäisiä työpajapäiviä. Rinteen hetken pohdittua, hän ei kallistuisi viikon mittaiseen projektityöskentelyyn. Hänen mielestään OSLA-projekti kypsyi hienosti ajan kanssa. Hän ei myöskään lähtisi työskentelemään projektin parissa peräkkäisinä päiviä. Myös taiteilijoille tuli antaa rauha työpajojen ja projektin etenemisen miettimiseen. Projektin saisi toki tehokkaasti valmiiksi viikossa, mutta silloin muu koulutyö kärsisi. Jouduttaisiin seuraavalla viikolla aloittamaan oppiminen pelkästään edellisten asioiden kertaamisella. (Rinne 2011.)

Rinne pohti hyvää vaihtoehtoa projektin toteuttamiseen ja toteaa, että konsepti saattaisi ehkä toimia seuraavasti: maanantaisin olisi normaali koulupäivä ja tiistaista torstaille jokaiselle taiteenlajille pyhitettäisiin yksi päivä kerrallaan. Näin lapset olisivat yhden kokonaisen päivä aina yhden taiteenlajin työpajoissa. Perjantaina voitaisiin palata taas normaalin koulutyön pariin. Tällaista vaihtoehtoa voisi kokeilla, jos vaan taiteilijat sen jaksavat. Työpajat voisivat ajoittua aina 45 minuutin jaksoihin ja jaksojen välissä pidettäisiin 15 minuutin välitunti, normaalin koulutyön tapaan. Rinne pitää myös mahdollisena kolmen 1,5 tunnin mittaisen työpajan järjestämistä yhden koulupäivän aikana. (Rinne 2011.)

Kouluarvosanaksi Rinne antaisi projektille 9-.

Kouluarvostelu on nykyään niin tiukkaa, ettei kukaan voi saavuttaa kymppiä. Kiitettävän projekti silti ansaitsee lapsille antamien kokemusten myötä. (Rinne 2011).

Lapsia projektissa parhaiten motivoivat itse vetäjät. Tiedustelin lapsilta, mikä mahtoi olla parasta projektissa ja suurin osa vastasi, että Lindholm ja animaatio. Tässä oli taustalla se, että animaation oli kaikille lapsille uutta. Oppilaat kehuivat Lindholmin selkeitä ohjeita ja vapaata tekemistä animaation parissa. Osa oppilaista innostui myös animaatiossa käytetystä piirtämisestä.

Tanssi oli jokaiselle oppilaalle tuttu koulun tanssitunneilta, joten suurin osa oppilaista totesi tanssin olevan tylsää koreografioiden harjoittelemista. Oppilaat totesivat joidenkin koreografioiden olevan liian vaikeita, mutta kertoivat tanssitunneilla tehtyjen leikkien olevan hauskoja. Tanssin työpajoissakin oppilaat kehuivat Brunoun persoonaa.

Osa oppilaista innostui myös äänestä ja soittamisesta. Soittamistakin harjoitellaan peruskoulun tunneilla, joten se ei ollut oppilaille uutta. Osa oppilaista kertoi musiikin olevan liian vanhanaikaista ja siksi tylsää ja välillä jopa vaikeaa. Mielenkiintoisinta äänen parissa työskentelyssä oli oppilaille uusi asia eli äänien nauhoittaminen ja työstäminen tietokoneella. Varsinkin uusissa paikoissa äänittäminen koettiin mielenkiintoiseksi, esimerkiksi Turun linnassa ja äänitysstudioissa äänittäminen.

5.2 Musiikkiopisto Arkipelag

Musiikkiopiston tanssinopettaja Solveig Ekholmin mukaan myös Arkipelagissa lapset saivat kokeilla kolmen eri taiteenlajin tekemistä, mutta huomattavasti pienemmässä määrin kuin Pääskyvuoren koulun oppilaat. Arkipelagin koulun suurin ongelma oli sopivien tilojen puute. Musiikkiopiston piti pystyä järjestämään yhden tavallisen tanssitunnin lisäksi kaksi muuta tilaa animaation ja äänen työpajoja varten. OSLA-työpajoja järjestettiin osittain lasten omien tanssituntien aikana viikolla sekä ylimääräisissä harjoituksissa viikonloppuisin. Tästä johtuen tanssinharrastajille tuli paljon ylimääräisiä harjoituksia omien tanssituntien lisäksi. (Ekholm 2011.)

Arkipelagin oppilaat ottivat projektin innolla vastaan. Uudet taiteenlajit olivat kiinnostava lisä normaaliin tanssiharrastukseen. Pääskyvuoren kouluun

verrattuna Arkipelagin oppilaat innostuivat myös vanhojen tanssien harjoittelemisesta. Mielenkiintoiseksi Arkipelagin oppilaille projektista tekivät myös Pääskytuoren koulun oppilaiden osallistuminen projektiin. Lapset eivät tavanneet toisiaan, mutta näkivät toistensa taidetta muun muassa animaatiossa ja erilaisissa äänitteissä. (Brunou 2011; Ekholm 2011.)

Arkipelagin oppilaat ovat tottuneet esiintymään erilaisissa tanssiesityksissä ja se näkyi myös heidän ulosannissaan OSLA-projektissa. Oppilaat eläytyivät hienosti ja tanssivat keskittyneesti. Ekholmin mukaan osa oppilaista oli ihmeissään, että vain heidän ryhmänsä esittää koko esityksen. Yleensä tanssiesityksissä esiintyy monta eri ryhmää, mutta nyt heidän ryhmänsä esittää koko teoksen aivan yksin. (Ekholm 2011.)

Arkipelagin oppilaat saivat kokea tanssin lisäksi myös animaation ja äänen työstämisen esityksiin ja se antoi Ekholmin mielestä tanssintaharrastajille paljon. Oppilaat saivat koko näkemyksen esityksen rakentamisesta. (Ekholm 2011.)

Koska kyseessä on lasten harrastus, vaati produktio tanssinoppilailta paljon. Ekholmin mukaan useimmiten vanhemmat olivat pahoillaan lisääntyneestä harjoitusmäärästä, tosin lapsien innostus säilyi alusta loppuun. Lasten läsnäolo harjoituksissa oli usein vanhempien innostuksesta kiinni ja suurin ero Pääskytuoren ja Arkipelagin oppilaiden välillä oli juuri läsnäolo harjoituksissa. Pääskytuoren koulun oppilaat olivat aina paikalla harjoituksissa, koska tunnit sisältyvät koulu-aikaan. Arkipelagin oppilaat olivat paikalla silloin, kun vanhemmat toivat heidät harjoituksiin, joten eivät läheskään niin usein kuin Pääskytuoren koulun oppilaat. (Ekholm 2011.)

Osa Arkipelagin oppilaista harrastaa tanssin lisäksi muitakin lajeja. Näin ollen OSLA-projekti vaatii osalta oppilaista erityistä sitoutumista vain yhden harrastuksen parissa. Ekholmin mukaan muutama harrastaja tippui pois porukasta prosessin aikana, mutta lähes kaikki olivat mukana alusta asti. Tanssintaharrastajaluokat ovat kokonaisia vain yhden lukuvuoden ajan ja seuraavana lukuvuonna niiden kokoonpanot saattavat hieman vaihdella. Niin

kävi myös Arkipelagin luokilla, muun muassa syksyllä 2010 tuli muutamia uusia lapsia mukaan OSLA-projektiin. (Ekholm 2011.)

Ekholm olisi toivonut projektin aikana selkeämpää ohjeistusta ja tiedotusta tulevista tapahtumista ja ajankohdista. Lapset ovat tanssinharrastajia ja oppilaiden vanhemmat vaativat selkeitä tiedotteita ja informaatiota kaikista harjoituksista. Ekholm olisi myös kaivannut hieman enemmän harjoitusaikaa oppilailleen sekä enemmän äänen ja animaation työpajoja. Arkipelagin oppilaille pidettiin lähinnä vain tanssin työpajoja. Ekholm olisi toivonut oppilaille enemmän aikaa tutustua tasapuolisesti kaikkiin kolmeen taiteenlajiin. Nyt ajanpuutteen vuoksi tanssi oli pääosassa. Ekholm antaisi projektille kouluarvosanaksi 9. (Ekholm 2011.)

5.3 Turun museokeskus

Turun museokeskuksen ja varsinkin Turun linnan henkilökunnalla, lähinnä oppailla, oli suuria informaatiokatkoksia koko projektin ajan. He olivat täysin tietämättömiä OSLA-projektin esityksistä sekä harjoitusajoista linnassa. Myös OSLA-projektin henkilökunnalla oli vaikeuksia saada yhteyttä museokeskuksen henkilökuntaan. Tässä tilanteessa sähköpostin lisäksi yritettiin saada yhteyttä puhelimitse, siinä kuitenkin onnistumatta.

Turun linnan henkilökunta oli erittäin ymmärtäväinen projektin suhteen, mutta ihmettelivät suuresti informaation puutetta projektin merkeissä. Informaatiokatkokset johtuivat lähinnä Turun museokeskuksen henkilökunnan vaihdoksista. Ne vaikeuttivat informaation kulkua museokeskuksen, linnan henkilökunnan sekä OSLA-projektin henkilökunnan välillä. Tämä johtui osittain siitä, että projektissa oli mukana monia eri henkilöitä, eivätkä kaikkia olleet aina tietoisia toistensa toiminnasta.

5.4 Taiteilijat ja muu OSLA-projektin henkilökunta

Taiteilijoiden näkökulmasta projekti oli toimiva kokonaisuus, jota kannattaa ehdottomasti kehittää eteenpäin. Heidän mielestään projektissa oli tärkeintä, että taiteilijat saivat keskittyä taiteen tekemiseen lasten kanssa ja projektin

tuotantotiimi, David Yoken ja Jani Pihlajamaan syksyllä 2010 korvannut Johanna Krappe, huolehtivat kaikista projektin käytännön asioista. (Brunou 2011; Lindholm 2011; Tuppurainen 2011.)

Projekti koostui taiteilijoiden mielestään liian monesta osa-alueesta. Alkuperäisen suunnitelman mukaisia osa-alueita pidettiin mukana projektissa, vaikka ne eivät enää projektin etenemisen myötä olleet oleellisia asioita projektin sisällössä. Projektihallintaan taiteilijat toivoivat selkeyttä. Kokouksia oli paljon ja niihin osallistui useita ihmisiä ja välillä jäi myös epäselväksi kuka oli vastuussa koko projektista. (Brunou 2011; Lindholm 2011; Tuppurainen 2011.)

Projektissa on paljon elementtejä: linna, Tallinna, lapset, Pääskylvuori, Parainen, animaatio, tanssi, ääni, työpajat, esitys, että on välillä tosi vaikea selittää ihmisille mikä tämän homman ydin on. Kuulostaa liian monimutkaiselta, välillä vaikea ymmärtää mistä tässä kaikessa on kysymys ja mikä on tärkeintä. (Lindholm 2011.)

Yhteydenpito ja informointi tapahtuivat lähinnä sähköpostiviestien välityksellä. Sähköpostiviestien levikki oli usein laajaa ja kaikki vastaanottajat eivät aina tienneet koskeeko viestin asiasisältö myös heitä. Kaksi erillistä koulua teettivät taiteilijoille kaksin veroin työtä. Lasten suuri ikäero vaikutti myös työpajojen suunnitteluun. (Brunou 2011; Lindholm 2011; Tuppurainen 2011.)

OSLA-projektin tuottaja Johanna Krappe koki haasteeksi konkreettisen projektisuunnitelman sekä aikataulun puutteen. Vielä syksyllä 2010 ei tiedetty tuleeko projektista esityksiä, ja jos tulee, niin millaisia. Pysytäänkö alkuperäisessä lastenkierrossuunnitelmassa vai onko projektin lopputulos jotain muuta. Ensimmäinen versio käsikirjoituksesta valmistui vasta tammikuussa 2011 eli vain muutama kuukausi ennen esityksiä. Erityisen suuren haasteen tämä loi projektin markkinoinnille. (Krappe 2011.)

Krappen mukaan projektia oli hankala markkinoida vielä syksyllä 2010, koska ei tiedetty mitä pitäisi markkinoida. Tämä näkyi muutamissa OSLA-projektin esityksissä vähäisenä yleisömääränä. Yleensä tällaisia projekteja mainostetaan alakouluille ja päiväkodeille jo heti syksyn alussa, jotta he voivat ottaa esityksen mukaan lukukautensa ohjelmaan. Nyt esityksen markkinoinnille jäi aikaa vain alle pari kuukautta. Projektia pyrittiin mainostamaan heti ensimmäisen

käsikirjoituksen synnyttyä tammikuussa 2011. Silloin tiedettiin mitä tuli mainostaa. Lehdistötiedotteita jaettiin 50 kilometrin säteellä Turun seudulla kaikille paikallisille medioille. Kulttuuritoimittajille soitettiin henkilökohtaisesti. Radiomainoksia lähetettiin Auran aaltoihin sekä YLE:n Turun radioon. Mainoksen pyörivät radioissa toisen esitysviikon maanantaina ja tiistaina. Tiedotteita lähetettiin muun muassa Mannerheimin lastensuojeluliiton Varsinais-Suomen piirille sekä Läntisen tanssin aluekeskukseen. Mainoksia ja tiedotteita laitettiin Netkuun (Turun kaupungin sisäinen intranet), Messiin (Turun ammattikorkeakoulun sisäinen intranet), Turku 2011 kulttuuripääkaupungin etusivuille sekä OSLA-projektin omille sivuille. Sosiaaliset mediat hyödynnettiin. OSLA-projektia mainostettiin useiden henkilöiden facebook-profiileissa. (Krappe 2011.)

Mainonta kohdistettiin erityisesti Turun kaikille kouluille ja esikoululaisille. Alakoululaiset ja esikoululaiset ovat oikeutettuja myös ilmaiseen kuljetukseen Turun kulttuuripolku palvelun kautta. Tanssinopettajaopiskelijat jakoivat kaupungilla mainoksia ja lentolehtisiä sekä kiinnittivät myös julisteita laajasti ympäri Turun seutua. Sähköpostia ja henkilökohtaisia kutsuja lähetettiin Taideakatemian ystäville sekä Turun ammattikorkeakoulun päälliköille. Tapahtuma lisättiin myös Turun kaupungin tapahtumakalenteriin. (Krappe 2011.)

Mainonta oli laajamittaista ja silti muutama esitys oli lähes tyhjä. Projektin henkilökunta oli ihmeissään. He kokivat yrittäneensä kaikkensa markkinoidessaan projektia mahdollisimman laajasti, mutta uskovat, että pohjimmainen syy yleisönpuutteeseen oli lyhyt mainostusaika. Jos projektia olisi voinut markkinoida jo syksyn 2010 puolella, olisivat kaikki esitykset voineet olla loppuunmyytyjä. (Krappe 2011.)

Esityksestä ei pidetty lainkaan lehdistöilaisuutta, joka saattoi myös osaltaan vaikuttaa vähäiseen yleisömäärään. Esitysjankohdat ehdittiin päivittää projektin nettisivuille vasta muutama päivä ennen esityksiä sairastapauksen vuoksi. (Brunou 2011.)

Projektin tuottaja Johanna Krappe jäi kaipaamaan esityksiin enemmän oppilasyleisöä. Yleisö muodostui lähinnä Pääskyvuoren koulun sekä Taideakatemian oppilaista sekä esiintyjien ja projektin henkilökunnan vanhemmista ja sukulaisista. (Krappe 2011.)

Suurimmaksi ongelmaksi projektissa muodostui eri osapuolten informaation puute. Usein kävi niin, että sovittiin yhteisesti miten jonkin asian parissa toimitaan. Osapuolet eivät välttämättä ymmärtäneet toisiaan täysin ja asia jäi hoitamatta. Oletettiin myös, että tehtävään uskotut henkilöt tekevät työnsä loppuun asti. Toisen sanaan ja toimintatapoihin luotettiin. Valitettavasti näin ei aina toimittu ja jotkut asiat jäivät hoitamatta. Tämä onneksi huomattiin, vaikkakin aivan viime tipassa, ja tehtävät saatiin toteutettua. Vaikka asioita on jouduttu hoitamaan kantapään kautta, ovat kaikki asiat lopulta tulleet tehdyksi. Tärkeintä projektissa oli kuitenkin se, että lapset olivat täysin tietämättömiä kulisseyksissä tapahtuvista informaatiokatkoksista ja pääsivät esiintymään.

5.5 Parannusehdotuksia

Jos OSLA-projekti järjestetään tulevaisuudessa uudelleen, mielestäni projekti tarvitsee selkeästi yhden johtohahmon, joka johtaa projektia alusta loppuun ja vastaa koko projektista. Projekti vaatii myös harkitun suunnitelman alusta alkaen. Kaikkien projektissa mukana olevien tulee tietää projektin eteneminen ja määränpää. Projektista tulee karsia kaikki ylimääräiset henkilöt pois. Jokaisen työntekijän tulee olla luotettava ja ottaa vastuu omasta alueestaan. Ohjeiden ja tiedotteiden tulee olla selkeitä. Projektille tulee laatia aikataulu, joka annetaan kaikkein osapuolien tietoisuuteen riittävän aikaisin ja etukäteen. Jokaisen osapuolen tulee olla valmis myös yllättäviin muutoksiin. Työpajojen parasta antia ovat olleet luovat tauot (Rinne 2011). Nämä tulee ottaa huomioon aikataulua laatiessa. Luovalle prosessille tulee antaa oma aikansa.

Projektin lähtökohtana oli luoda projekti, joka rakentuisi tanssinopettajaopiskelijoiden opetussuunnitelman ympärille sekä pohjautuisi ongelmalähtöiseen oppimiseen. Projektin oli tarkoitus myös lisätä ulkopuolista rahoitusta Taideakatemian henkilökunnan palkkaukseen. Projekti onnistui

luomaan kokonaisuuden, joka pohjautui ongelmälähtöiseen oppimiseen ja voidaan mahdollisesti sovittaa yhteen tanssinopettajaopiskelijoiden opetussuunnitelman kanssa. Taideakatemiaan ulkopuolinen rahoitus saatiin Turku2011 -säätöiltä projektin kuuluessa Turku Euroopan kulttuuripääkaupunki 2011 -ohjelmistoon. Opintopisteitä OSLA-projekti tuotti vain kahdelle Taideakatemiaan opiskelijalle: mainonnansuunnittelun opiskelijalle Pekka Männistölle käsiohjelman, julisteen ja lentolehtisten suunnittelusta ja toteutuksesta noin kolme opintopistettä. Itse olin toinen Taideakatemiaan opiskelija, joka ansaitsi projektista opintopisteitä. Opinnäytetyöstäni kertyi kaksitoista opintopistettä eli yhteensä koko projekti tuotti noin viisitoista opintopistettä Taideakatemiaan opiskelijoille. Aionkin seuraavassa pohtia mahdollisuuksia liittää OSLA-projekti pysyvästi Taideakatemiaan opiskelijoiden opetussuunnitelmaan.

6 OSLA-PROJEKTIN MAHDOLLISUUDET

Koulutuspoliittisesti OSLA-projektin merkitys Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiassa on suuri. Projektin pohjimmainen tarkoitus on tuottaa opintopisteitä mahdollisimman laajasti koko Taideakatemialle sekä tuoda ulkopuolista rahoitusta taiteen opetukseen. Nyt kun projekti on käyty kertaalleen läpi, siitä voisi kehittää T&K-hankkeen edistämään Turun seudun lasten kulttuurikasvatusta sekä projektin, joka toimisi yhteistyössä Turun kaupungin eri osa-alueiden välillä.

Seuraavassa esittelen oman näkemykseni OSLA-projektin mahdollisuuksista Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiassa. Projektista voidaan kehittää yhtenäinen lastenesitys-produktio, jossa myös lapset pääsevät esiintymään yhdessä Taideakatemian esittävän taiteen ja mahdollisesti myös musiikin opiskelijoiden kanssa. Uskoisin, että parhaiten projektin yhteistyö-oppilaina toimivat peruskoulujen oppilaat, iältään 7–16 vuotta. Mahdollisesti toimintaa voidaan kokeilla myös eri lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten oppilaiden kanssa. Harrastelijakoulujen oppilaat ovat kouluissaan kuitenkin oman lajin harrastamisen ilosta. Peruskouluympäristössä lapset ja nuoret saavat kokea oppimista OSLA-projektin myötä aivan uudella tavalla; kokemisen ja tekemisen kautta. He saavat kokeilla myös uusia taiteenlajeja, joita ei normaalisti peruskoulussa opeteta, kuten teatteria, sirkusta, nukketeatteria ja animaatiota. Peruskouluoppilaille on myös ajallisesti helpompi pitää laajamittaisempia ja kokonaisvaltaisempia työpajoja kuin harrastelijakoulujen oppilaille.

OSLA-projektin voisi kiinnittää pysyväksi osaksi Turun museokeskuksen toimintaa lasten ja nuorten kulttuuriopetuksen kehittämisen merkeissä. Turun museokeskuksen toimeksiannon mukaisesti, projekti voidaan sitoa käsittämään vain Turun linnan historiaa. Vaihtoehtoisesti esitystiloja ja kulttuurihistoriallisesti merkittäviä kohteita Turun alueella voidaan vaihdella vuosittain.

6.1 Tutkimus- ja kehittämistoiminta ammattikorkeakouluissa

Opetus- ja kulttuuriministeriön asettamana ammattikorkeakoulujen tehtävänä on kouluttaa opiskelijoita ammatillisiin asiantuntijatehtäviin. Lähtökohtina koulutukselle ovat työelämä ja sen tutkiminen. Koulutuksen tulee täyttää kehittyvän työelämän vaatimukset sekä taiteelliset lähtökohdat. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2011.)

Ammattikorkeakoulujen tulee kehittää omaa opetusta palvelevaa, työelämää ja aluekehitystä tukevaa ja soveltavaa tutkimus- ja kehitystyötä, T&K-toimintaa. T&K-toiminta käynnistyi Turun ammattikorkeakoulussa vuonna 2000. Nykyään innovatiivisuus luetaan yhdeksi T&K-toiminnan perusajatuksesi. T&K-toiminta tunnetaan nykyään paremmin tutkimus- kehittämis- ja innovaatiotoimintana (TKI). Turun ammattikorkeakoulussa TKI-toiminnassa yhdistyvät oppiminen sekä uuden tiedon tuottaminen ja soveltaminen. Innovaatiopedagogiikaksi kutsuttu työskentelytapa pitää sisällään eri alojen opiskelijoiden ja opettajien osallistumisen yhdessä työelämän edustajien kanssa yhteisiin projekteihin. Näin jokainen oppii toisiltaan. (Turun ammattikorkeakoulu 2011a.)

Turun AMK:n T&K-toiminta näkyy kullakin tulosalueella toteutettavien projektien muodossa. T&K-toiminnalla pyritään alueelliseen vaikuttavuuteen, tarjoamaan opiskelijoille työelämävalmiuksia lisääviä kokemuksia, luomaan ja vahvistamaan yhteyksiä alueen yrityksiin, parantamaan henkilökunnan osaamista sekä projektitoiminnalla kasvattamaan AMK:n ulkoista rahoitusosuutta. (Turun ammattikorkeakoulu 2011.)

Turun ammattikorkeakoulun on määritellyt omille tutkimus- ja kehittämishankkeilleen selkeät strategiset linjaukset. Projektin tulee olla työelämälähtöinen, alueellisesti vaikuttava, opetusta ja henkilökunnan työelämäosaamista palveleva sekä yrittäjyyttä tukeva. T&K-ohjelmien avulla ohjattavista projekteista pyritään tekemään entistä suurempia, pitkäkestoisempia ja monialaisempia kokonaisuuksia. (Turun ammattikorkeakoulu 2011.)

T&K-projekteissa kehitetään uusia pedagogisia menetelmiä ja työtapoja. Turun ammattikorkeakoulu pyrkii rakentamaan työelämälähtöisiä oppimisympäristöjä yhdessä oppimista ohjaavien T&K-työn osaajien, ammattikorkeakoulun

opettajien sekä työelämän asiantuntijoiden kanssa. T&K-hankkeissa tutkimuspajoissa työskentelee useita opiskelijoita omien osaprojektiensa parissa. (Turun ammattikorkeakoulu 2011a.)

OSLA-projekti sopii hyvin ammattikorkeakoulujen T&K-hankkeeksi. Projektissa kehitetään uusia opetusmetodeja ja työskentelytapoja peruskoululaisten historianopetukseen. Projektissa toimitaan myös useiden työelämässä mukana olevien tahojen kanssa, kuten museokeskus ja peruskoulut.

6.2 Taideakatemiaan koulutusohjelmien rakenne

Turun ammattikorkeakoulun Taideakatemiassa on yhteensä viisi koulutusohjelmaa: esittävä taide, kuvataide, musiikki, elokuva ja televisio sekä journalismi. Esittävän taiteen koulutusohjelma on jakautunut tanssin, teatterin, nukketeatterin ja sirkuksen suuntautumisvaihtoehtoihin. Kuvataiteen koulutusohjelmassa ovat kuvataiteen ja valokuvauksen suuntautumisvaihtoehdot. Kuvataiteen opiskelijat voivat oman kiinnostuksensa mukaan syventyä grafiikan, kuvanveiston, maalauksen tai piirustuksen opintoihin.

Musiikin koulutusohjelmassa on valittavana kaksi eri suuntautumisvaihtoehtoa: musiikkipedagogi ja muusikko. Musiikkipedagogit voivat erikoistua soiton- ja laulunopettajiksi, teorian ja säveltapailun opettajiksi tai musiikinohjaajiksi. Muusikon suuntautumisvaihtoehdossa voi syventyä säveltäjän opintoihin. Elokuva ja television koulutusohjelmassa opiskelija voi suuntautua mainonnan suunnitteluun tai mediatuotantoon. He voivat myös erikoistua elokuvan tai animaation opintoihin.

Journalismin koulutusohjelma on uusin Taideakatemiaan koulutusohjelmista. Koulutusohjelmassa ei ole erillisiä suuntautumisvaihtoehtoja, mutta koulutusohjelmasta valmistuneet voivat työskennellä toimittajina, tiedottajina sekä mediakasvatuksen parissa.

6.3 Miksi opiskelijat ja peruskoulut tarvitsevat tällaista projektia?

Opetus- ja kulttuuriministeriö on käynnistänyt koulutuksen järjestäjä- ja korkeakouluverkon rakenteellisen kehittämisen, huomattuaan ettei taide- ja kulttuurialan koulutus vastaa työelämän tarpeita. Opetus- ja kulttuuriministeriön politiikka-analyysin 2010:1 *Taidekasvatuksen ja kulttuurialan koulutuksen tila Suomessa* mukaan koulutuksen saaneiden työttömyys on suurempaa kuin työllisen työväestön työttömyysaste keskimäärin. Kehittämisen tavoitteena on luoda laadultaan korkeatasoiset ja riittävän vahvat kulttuurialan koulutusyksiköt. Koulutuspaikat tulee mitoittaa maan sivistys- ja työvoimatarpeiden mukaan. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010a.)

Opetus- ja kulttuuriministeriön politiikka-analyysin 2010:1 mukaan taide- ja kulttuurialalla erilaisista taiteen soveltavan käytön, sisällön tuotannon palveluista, harrastustoiminnan ohjaajista sekä pätevistä taidepedagogeista on kysyntää.

Lisäksi osaavista managereista ja tuottajista on pulaa. Taiteilijaryhmillä tai yksittäisillä taiteilijoilla ei välttämättä ole resursseja ostaa tuottajien palveluja, vaikka tämä voisi työllään hankkia taiteilijalle tai ryhmälle lisätuloja. Yhteistyön alkuun saattaminen on osoittautunut vaikeaksi. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010a.)

OSLA-projekti on luova ratkaisu opetus- ja kulttuuriministeriön toteamaan haasteeseen. Projekti tarjoaa mahdollisuuden Taideakatemian opiskelijoille syventyä taiteen opettamiseen ja tutustua samalla toisiin taiteenaloihin. OSLA-projekti luo kontakteja taiteilijoiden ja tuotannon ja markkinoinnin opiskelijoiden kesken jo opiskeluaikana. Yhteistyötä työelämässä on helpompi jatkaa jo aiemmin muodostuneiden kontaktien kautta.

OSLA-projekti voisi kattaa tanssinopettajaopiskelijoiden lastentanssi- sekä kouluharjoitteluopinnot. OSLA-projekti voisi sisältyä sirkuksen opiskelijoiden opintoihin kuuluvaan sirkuskoulun opetukseen sekä musiikin opiskelijoiden opintoihin kuuluvaan musiikin harrastajien opetukseen. Animaation ja kuvataiteen opiskelijat saisivat tästä projektista kokemusta myös lasten kanssa toimimisesta. Kun itse ohjaa lapsia ja nuoria, oppii itse samalla paljon.

OSLA-projekti voisi toimia yhteen sitovana linkkinä eri taiteenalojen opiskelijoiden kesken. Pohdin OSLA-projektin rakentumista Taideakatemia opiskelijoiden opetussuunnitelmaan tarkemmin liitteessä 5: OSLA-projektin sisällyttäminen Taideakatemia opiskelijoiden opetussuunnitelmaan.

Ihminen oppii eri tavoin. Oppimistyylejä ovat visuaalinen, auditiivinen ja kinesteettinen. Kaikki nämä eri oppimistyylit pohjautuvat aistihavaintoihin. Visuaalinen kuvallisiin näköhavaintoihin, näköaistiin, auditiivinen kuuloaistiin ja kinesteettinen tunteisiin ja tuntemuksiin, tuntoaistiin. OSLA-projekti kattaa nämä kaikki. Kuten Lindholm totesi jo aiemmin, tällaisessa projektissa on jokaiselle jotakin (Lindholm 2011). Yksi oppii visuaalisesti animoiden, toinen omalla liikkeellä tehden ja kolmas käyttää kuuloaan asioiden muistamiseen ja oppimiseen. Tällainen produktio luo myös peruskoulun oppilaille uudenlaisen lähestymistavan oppimiseen. Koulunkäynnin ei tarvitse olla jatkuvaa kirjoista pänttäämistä. Välillä voi oppia myös ilon kautta ja itse tehden.

6.4 Yhteistyömahdollisuudet Taideakatemia sisällä

Yhteistyöstä Taideakatemia sisällä ollaan jokseenkin eri mieltä. Joidenkin mielestä yhteistyö on jatkuvaa ja toisten mielestä yhteistyö on satunnaista. Taideakatemia sisällä on ollut yhteisiä opintoja niin suuntautumisvaihtoehtojen kuin koulutusohjelmienkin välillä. Opettajien mukaan haastavinta yhteisissä opinnoissa on opintojen suunnittelu ja sen viemä aika. Myös opettajien motivaation tulee kantaa projektin suunnittelusta toteutukseen asti.

Usein yhteistyömahdollisuuksia kartoitetaan liian myöhään, eikä yhteistä aikaa opinnoille löydy. Yhteistyöproduktioiden suunnittelu tulee aloittaa riittävän varhain (noin ½–1 vuotta aikaisemmin), jotta opintojakso saadaan sovitettua kaikkien koulutusohjelmien ja suuntautumisvaihtoehtojen opetussuunnitelmaan. Eri alojen opettajat ovat tottuneet toimimaan omissa oloissaan ja omaavat toisinaan hyvinkin erilaiset toimintatavat. Tämän vuoksi yhteisen sävelen löytäminen yhteistyöproduktioiden suunnitteluun tuntuu joskus hankalalta.

Taideakatemia opiskelijat ovat usein kokeneet yhteistyömahdollisuudet mielenkiintoisiksi ja varsinkin opintojen alkuvaiheessa olevat opiskelijat tutustuvat näin helpommin muihin Taideakatemia opiskelijoihin. Yhdistetyt opiskelijaryhmät on kuitenkin toisinaan koettu liian suuriksi.

Teatterin ja nukketeatterin suuntautumisvaihtoehdonvastaavan viransijaisena toimiva Minna Komulainen ehdottaa keinon, jolla voidaan mahdollisesti lisätä yhteistyötä eri alojen kesken. Opettajille tulee järjestää yhteisiä kokoontumisia, joissa he voivat ”löytää toisensa” ja suunnitella rauhassa yhteisiä opintoja. Komulaisen mukaan aikaa yhteiselle pitkäjänteiselle opetuksen suunnittelulle ei ole tähän asti ollut. (Komulainen 2011.)

Mainonnansuunnittelun suuntautumisvaihtoehtovastaava Erkki Mikkolan mukaan Turun ammattikorkeakoulun päätöksellä mainonnansuunnittelijoiden palvelutuotanto GURU on maksullista. Tämä on osaltaan saattanut vaikuttaa yhteistyöhön myös Taideakatemia sisällä. Mikkolan mukaan yhteistyön hyötyjä ei ole osattu arvostaa. Yhteistyöprojektien laajuus ja opintopisteiden eteen tehdyn työn määrä on ollut vaihtelevaa. Yhteistyöprojektien toteutumisen tiheys on joskus tuottanut ongelmia, varsinkin suuntautumisvaihtoehdoissa, joissa opiskelijoita otetaan sisään vain joka toinen vuosi. Kaikkiin projekteihin ei ole löytynyt osaavia opiskelijoita. Yhteistyötä aiemmin ovat tehneet muun muassa mainonnan suunnittelun opiskelijat sekä sirkuksen opiskelijat yhteisen Future Sirkus -projektin merkeissä. (Mikkola 2011.)

Elokuvan suuntautumisvastaavan Outi Hyytisen mukaan useat esittävän taiteen koulutusohjelma opiskelijat ovat tehneet yhteistyötä elokuvaopiskelijoiden kanssa. Esittävän taiteen opiskelijat ovat lähinnä esiintyneet elokuvaopiskelijoiden elokuvissa. (Hyytinen 2011.) Yhteistyö on usein jäänyt vain yksittäisten opiskelijoiden yhteistyöproduktioihin.

OSLA-projekti olisi oiva mahdollisuus koulutusalojen yhteistyöhön. Taideakatemiassa koulutetaan useita OSLA-projektin parissa työskentelevien alojen ammattilaisia, mm. tuottajia, tanssinopettajia, mainonnan suunnittelijoita. Miksi ei tehtäisi yhteistyötä jo opiskelujen aikana? OSLAn kaltainen projekti

tukee muun muassa suurelta osin esittävän taiteen koulutusohjelman opetussuunnitelmaa ja sopii hyvin eri suuntautumisvaihtoehtojen tuntirakenteisiin. OSLA-projekti tarjoaisi muun muassa mainonnansuunnittelun sekä mediatuotannon opiskelijoille erinomaisen opintokokonaisuuden pysyväksi ja sopivina ajanjaksoina toteutuvaksi osaksi opetussuunnitelmaa. T&K-toiminnan tarkoituksena on luoda mahdollisimman laajoja työelämälähtöisiä projekteja. OSLA-projektin voisi laajentaa kattamaan koko Taideakatemian opiskelijat.

6.5 Rahoitus

OSLA-projekti sai pääsääntöisesti rahoituksensa Euroopan kulttuuripääkaupunki hankkeen myötä. Turun Euroopan kulttuuripääkaupunki vuoden jälkeen mahdollinen uusi OSLA-projekti on vailla rahoitusta.

Turun ammattikorkeakoulussa toivotaan säästöjä ja opintojen yhdistämistä. Tällainen projekti mahdollistaisi eri alojen opiskelijoiden opintojen yhdistämisen vähentämättä/väheksymättä heidän oman alan opintojaan. Projekti tulee suunnitella tarkkaan ja hyvissä ajoin, jotta säästöjä syntyy.

Turun ammattikorkeakoulun *Ideasta käytäntöön – Turun ammattikorkeakoulun projektipäällikön oppaan* mukaan ammattikorkeakoulun ulkopuolisen rahoituksen tulisi kattaa vähintään 60 prosenttia projektin kuluista. Tämän lisäksi T&K-keskus myöntää ammattikorkeakoululle omarahoitusta, joka jakautuu pääsääntöisesti puoliksi T&K-keskuksen ja projektista vastaavan tulosalueen kesken. (Turun ammattikorkeakoulu 2011b, 9–10.)

Yhdistämällä Taideakatemian opintokokonaisuuksia saadaan aikaan säästöjä Taideakatemian sisällä, mutta lisärahoitusta tarvitaan silti. Taideakatemian ulkopuolista rahoitusta OSLA-projektiin voitaisiin anoa opetus- ja kulttuuriministeriöltä. Hanke edistää lasten ja nuorten kulttuurikasvatusta sekä kehittää perusopetusta. Jos hanke liitetään osaksi Taideakatemian opetussuunnitelmaa sekä peruskoulujen projekteja, yhdistää hanke myös kaksi erillistä Turun kaupungin koulutusastetta.

Varsinais-Suomen liitolta sekä Euroopan unionilta voidaan anoa rahoitusta Varsinais-Suomen alueen lasten ja nuorten sekä ammattikorkeakoulujen perusopetuksen yhdistämiseen ja kehittämiseen. Nykyisin innovoidaan ja tehdään yhteistyötä useiden eri alojen ja toimijoiden kesken. OSLA-projektista voidaan kehittää esimerkillinen toimija eri koulutusaloja ja -asteita yhdistäessä. Varsinais-Suomen liitolla on erillinen kehittämisrahasto, josta myönnetään maakunnan kehittämisrahaa erilaisiin määräaikaan kehittämissankkeisiin.

6.6 MIMO

OSLA-projekti synnytti Taideakatemiassa vuonna 2008 vastaavanlaisen hankkeen MIMO – Moving In, Moving On! Application of Art Based Methods to Social and Youth Work. Hankkeen tarkoituksena on kehittää taidelähtöisiä menetelmiä sosiaali- ja nuorisotyön käyttöön. Turun ammattikorkeakoulu vastaa projektin koordinoimisesta ja tuo työskentelyyn mukaan esittävän taiteen, hyvinvointipalveluiden ja terveystalan opiskelijoita. Muut yhteistyökumppanit ovat Tarton yliopiston Viljandin kulttuuriakatemia, tallinnalainen Von Krahl -teatteri, virolainen konsultointiyritys PW Partners AS, Humanistinen ammattikorkeakoulu sekä Turun kaupungin nuorisoasiainkeskus. Projekti on kolmevuotinen Viron ja Etelä-Suomen alueen tutkimus- ja kehittämissanke. Rahoituksen projektiin takaavat EU sekä Central Baltic -ohjelma (Central Baltic INTERREG IV A 2007–2013). (Turun ammattikorkeakoulu 2011c.)

Projekti toteutuu muun muassa tanssinopettajaopiskelijoiden opetussuunnitelmassa nuortentanssiproduktion merkeissä. Opiskelijat pitivät työpajoja ja hakivat ideoita esitykseensä turkulaisilta nuorilta. Saamien ideoiden pohjalta opiskelijat rakensivat nuorille suunnatun TuleVaun nuortentanssiproduktion. Esitykset tapahtuivat Taideakatemian Jokisalissa 11.4.–18.4.2011. Tämän jälkeen tanssinopettajaopiskelijat lähtivät kiertueelle ja esittivät TuleVaun-teosta eripuolilla Turun seutua, kouluissa ja lukioissa.

MIMO-hankkeen internetsivujen mukaan hanke jatkuu edelleen syksyllä 2011 erilaisten työpajojen ja seminaarien merkeissä. Työpajoja toteutetaan esimerkiksi syrjäytymisvaarassa oleville nuorisoryhmille. Projektissa pyritään

etsimään kouluille uudenlaisia osallistumismahdollisuuksia nuorten harrastuksiin. Hankkeen parissa toteutetaan myös aiheeseen liittyviä julkaisuja. Hanke kestää aina vuoteen 2013 asti. (Turun ammattikorkeakoulu 2010; Turun ammattikorkeakoulu 2011c.)

Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisun 2010:23 *Ammattikorkeakoulujen taloudellisen ja hallinnollisen aseman uudistaminen* mukaan on karsittava päällekkäisiä ammattikorkeakoulutuksia. Ministeriö toivoo jokaisen ammattikorkeakoulun profiloituvan omalle alalleen ja kehittävän omaa alueellista innovaatiotoimintaa muodostamalla alueellisia osaamiskeskittymiä yhdessä paikallisten yliopistojen, työelämän organisaatioiden ja muiden alueen toimijoiden kanssa. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010b.)

Tanssin suuntautumisvaihtoehtovastaavan Tarja Yokenin mukaan OSLA- ja MIMO-projektien myötä pyritään löytämään erilaisia tapoja vaikuttaa eri kohderyhmiin taiteen tekemisellä ja siihen osallistumisella, esimerkkeinä uusien opetusmetodien kehittäminen peruskouluissa ja taidelähtöisten toimintamallien kehittäminen sosiaali- ja nuorisotyön parissa. Yoken tähdentää, ettei esittävä taide ole ainoastaan taiteilijan ja yleisön välistä viestintää. Turun ammattikorkeakoululla ja Taideakatemiolla olisi oiva mahdollisuus profiloitua tutkimaan miten taidetta voidaan soveltaa eri tilanteissa ja eri kohderyhmien parissa, etsiä mahdollisuuksia tuoda taide osaksi arkipäiväisiä asioita. Tällaisissa tutkimusprojekteissa voitaisiin yhdistää useita eri taiteenaloja keskenään. Yokenin mukaan opettaminen taiteen alueella lukeutuu jo itsessään taiteen soveltamiseen. Hänen mielestään tulisi löytää myös muita mahdollisuuksia taidelähtöiseen työskentelyyn ja tehdä siitä tärkeä osa yhteiskunnallista toimintaa. (Yoken, T. 2011.)

OSLA-projekti oli hieno kokonaisuus, jossa yhdistyi peruskoululaisten ja tanssinnharrastajien innostus yhteiseen historian tutkimiseen ja tekemiseen. Projekti sai aikaiseksi opintopisteitä sekä ulkopuolista rahoitusta Taideakatemian opiskelijoiden opetukseensa MIMO-hankkeen myötä. Toivon, että OSLA-projekti kehittyi edelleen, jotta Turun seudun lapset ja nuoret saadaan osallistumaan eri taiteenaloja yhdistävään toimintaan.

LÄHTEET

Euroopa, Euroopan unionin portaali 2006. Tiivistelmä Euroopan lainsäädännöstä. Euroopan kulttuuripääkaupunki. Viitattu 10.03.2011
http://europa.eu/legislation_summaries/other/l29005_fi.htm.

Kulttuuri kutsuu Tallinna 2011 Kulttuuripääkaupunki 2011 2011. Viitattu 10.03.2011
<http://www.tallinn2011.ee/806/old-spaces-living-art-osla?event=844>

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010a. Taidekasvatuksen ja kulttuurialan koulutuksen tila Suomessa. Opetus- ja kulttuuriministeriön politiikka-analyysyjä 2010:1. Saatavilla myös
<http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2010/liitteet/OKMpol012010.pdf?lang=fi>.

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2010b. Ammattikorkeakoulujen taloudellisen ja hallinnollisen aseman uudistaminen. Opetus- ja kulttuuriministeriön politiikka-analyysyjä 2010:23. Saatavilla myös
<http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2010/liitteet/okm23.pdf?lang=fi>

Opetus- ja kulttuuriministeriö 2011. Ammattikorkeakoulutus ja sen kehittäminen. Viitattu 05.02.2011
<http://www.minedu.fi/OPM/Koulutus/ammattikorkeakoulutus/?lang=fi>

Turku2011-säätiö 2010. Kulttuuripääkaupunkiesittely. Viitattu 14.12.2010
<http://www.turku2011.fi/turku-2011/kulttuuripaakaupunkiesittely>.

Turun ammattikorkeakoulu 2010. MIMO – Moving In, Moving On! Viitattu 18.04.2011
<http://www.turkuamk.fi/public/default.aspx?contentid=182573&nodeid=17598>

Turun ammattikorkeakoulu 2011a. TKI-toiminta kehittää työelämää ja tukee aluekehitystä. Viitattu 26.04.2011
<http://www.turkuamk.fi/public/default.aspx?contentid=165344&nodeid=7585>

Turun ammattikorkeakoulu 2011b. Ideasta käytäntöön – Turun ammattikorkeakoulun projektipäällikön opas. 9–10. Tutkimus- ja kehittämiskeskus. Saatavilla myös
http://julkaisut.turkuamk.fi/Ideasta_kaytantaon.pdf.

Turun ammattikorkeakoulu 2011c. MIMO? MIMO – Moving In, Moving On! Application of Art Based Methods to Social and Youth Work. Viitattu 12.04.2011
http://mimo.turkuamk.fi/?page_id=20

Tutkimus- ja innovaationeuvosto 2010. Tutkimus- ja innovaatiopoliittinen linjaus 2011–2015. Saatavilla myös
http://www.minedu.fi/OPM/Tiede/tutkimus_ ja_innovaationeuvosto/julkaisut/linjaus2011-2015.pdf

Kuvalähteet

Kairankiertäjä, K. 2011. Turun linna, kuningattaren sali. Picasa™-verkkoalbumit. Lähde luettu 21.3.2011
<http://picasaweb.google.com/kairankiertaja/Turku#5536156005113414274>

Turun kaupunki 2011. Turun linna, Bryggman-Sali. Lähde luettu 21.03. 2011
<http://www.turku.fi/public/default.aspx?contentid=61468&nodeid=9224>

Kuvat esityspaikkavaihtoehtoista

Kuva 1. Turun linna, Bryggman-sali (Turun kaupunki 2011).

Kuva 2. Turun linna, Kuningattarensali (Kairankiertäjä 2011).

Projektin juliste

Old Spaces - Living Art

Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta.

Old Spaces - Living Art -Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta on lasten tekemä esitys kaikille historiasta ja taiteista kiinnostuneille. Esiintyjinä Pääskyyvuoren alakoululaiset ja musiikkiopisto Arkipelagin tanssinopiskelijat.

17.3. klo 10 & 12
20.3. klo 14 & 16
22.3. klo 10 & 12
25.3. klo 10 & 12
27.3. klo 14 & 16

Turun linna, Bryggman-sali
Esitykset ovat maksuttomia.
Tiedustelut ja ryhmävaraukset: katja.korpi@turkuamk.fi

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.turku2011.fi/osla

Kulttuurissa mukana:

Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta -esityksen käsiohjelma

Projektin työryhmä

Animaatioiden ohjaus	Ami Lindholm
Äänisuunnittelun ohjaus	Pekka Tuppurainen
Tanssin ohjaus	Rea-Liina Brunou
Valosuunnittelu	Marko Kallela
Puvustus	Rea-Liina Brunou Mervi Kuitinen-Karivirta
Studio	Jani Lehto
Käsiohjelma ja juliste	Pekka Männistö
Dokumentointi	Miki Brunou Eeva Hänninen
Tuottajatiimi	David Yoken Johanna Krappe Jani Pihajamaa
Muu projektiryhmä	Katri Nirhamo Bengt Selin Solveig Ekholm Tarja Yoken Katja Korpi Johanna Penttilä Laura Lennala

Kokonaistoiminta: **FINNAGO JUTTIKALLI** MTV MEDIA

TURUN AMK: N OPINNÄYTETYÖ

Tarinoita Juhanan ja Katariinan linnasta

Esitys on kokoelma uusia tulkintoja historiallisista tarinoista ja tapahtumista animaation, äänisuunnittelun ja tanssin keinoin kerrottuna.

www.turku2011.fi/osla

Tekijät

Pääskyyvooren alakoulun 6.luokka	Paraisten musiikkiopisto Arkipelag
Said Abdi Abdurahman	Ada Hoikkala
Salma Abdullahi	Sofia Koskela
Huda Al-Araji	Milja Rastas
Heta Elomäki	Saara Savolainen
Terhi Haapalainen	Mira Granlund
Mikael Jääskeläinen	Hilda Kunnola
Jouso Kili	Natalia Wallin
Berk Kirman	Jaakko Meyn
Samu Laulumaa	Vilma Enkvist
Julia Leposaari	Axel Hermansson
Kia Paasonen	Tilda Kuvaja
Laura Paldan	Alisa Melander
Nea Pliit	Carolina Wikman
Samu Pyyhtiä	Pinja Laiho
Eetu Salminen	Lotta Järvenpää
Amanda Savo	Ida Silfver
Aleksanteri Savolainen	Malena Frankenheuser
Mika Siro	Wilma Sundqvist
Rasmus Suvanto	
Daniel Vieno	
Jiri Vilppu	

Old Spaces, Living Art -projektistä

Aloitimme Turun kulttuuripääkaupunkihanke OSLA:ssa työskentelyn lasten ja nuorten kanssa Pääskyyvooren alakoulussa ja Paraisten Arkipelag musiikkiopistossa syksyllä 2009. Alkuperäinen esitysuunnitelma Turun linnassa tapahtuvista audiovisuaalisista lastenkierroksista on matkan varrella muuttunut yhdessä tapahtuvaksi esitykseksi. Tämä ratkaisu mahdollisti räyhäilevämmät ja loovempat työpajat karsimatta kuitenkaan oppilaille suunnatusta historian opetuksesta. Kokemuksikin väittää, että varsinkin Pääskyyvooren oppilaat ovat ikä luokassaan tällä hetkellä Turun kärkiluokkaa linnaan liittyvän historian tietämyksessä.

Sekä Paraistilla että Pääskyyvooressa olemme pyrkineet keskittymään luovan prosessin tarjoamiin elämyksiin. Loppupuolel ei ole ollut pääasia, vaikka mielestämme hieman onkin, vaan lasten perehdyttämiseen Turun linnan historiaan lisäksi mm. erilaisiin perinnetaustoihin, uusisiin animaatiotekniikoihin, äänisuunnitteluun ja musiikkiin. Haluamme painottaa, että esityksen kaikki osa-alueet ovat lasten itsensä toteuttamia. Vaikka lyhyt animaatiopätkä voi sujahtaa hetkessä ohi, sisältää se kuitenkin vähintään 50 kuvaa. Kaikki äänet ja musiikit ovat oppilaiden tekemiä ja yhdessä äänittämiä. Myös kaikki esityksessä nähtävät kohtaukset perustuvat heidän laatiimiinsa käsikirjoituksiin.

Ole ollut hauska huomata, että projektin edetessä lähes kaikille on kehittynyt animointiin oma rytmiensä, eikä tanssinomainen tunno niin kussalliseksi kuin alussa ja äänien tekemiseenkin onnistuu ääntä uskalletaan ja saa käyttää. Pääskyyvooren 6. luokkalaisten tämä on viimeinen suurehko alakoulussa tapahtuva projekti. Toivomme, että OSLA:sta jäisi heille mukava muisto – että hetket itsenäisyyteen liittyvästä, toisista luottamisesta ja välittömyydestä kantaisivat yläkouluunsaakin.

Sekä Pääskyyvooressa että Paraistilla on useita tulevaisuuden lahjakkuuksia. Kaikki ovat osanneet tehdä kaikkea! Toivottavasti näistä luovista työpajoista on tarttunut jotain positiivista matkaan ja itseloottamukseen. Meistä lasten kanssa työskentelevä on ollut mahtavaa.

Kiitos Katri Nirhamolle ja Jaakko Rinteelle, sekä koko Pääskyyvooren koululle siitä, että nämä työpajat saatiin sovitetua opetussuunnitelman joukkoon. Kiitos Solveig Ekholmille ja musiikkiopisto Arkipelagin lahjakkaille ja innokkaille oppilailleen Kiitos myös Turun linnalle ja projektin rahoituksen mahdollistaneille Turku 2011. Saatille ja Turun Ammatikorkeakoulun Taideakatemialle.

Turussa 16.3.2011
Ami, Pekka ja Rea-Liina

DVD-taltiointi OSLA-projektista

OSLA-projektin sisällyttäminen Taideakatemiaan opiskelijoiden opetussuunnitelmaan

Seuraavassa esittelen oman näkemykseni OSLA-projektin rakentumisesta Taideakatemiaan opiskelijoiden opetussuunnitelmaan: esittävän taiteen, musiikin, elokuvan ja television koulutusohjelman opiskelijat vastaavat OSLA-projektin taiteellisesta johtamisesta, työpajojen sisällöstä sekä toiminnasta lasten parissa taulukon 1 mukaisesti. Mainonnan suunnittelun ja mediatuotannon suuntautumisvaihtoehdon opiskelijat vastaavat projektin tuotannosta ja markkinoinnista sekä käytännön asioiden hoitamisesta, kuten yhteyksistä museokeskukseen sekä peruskouluihin.

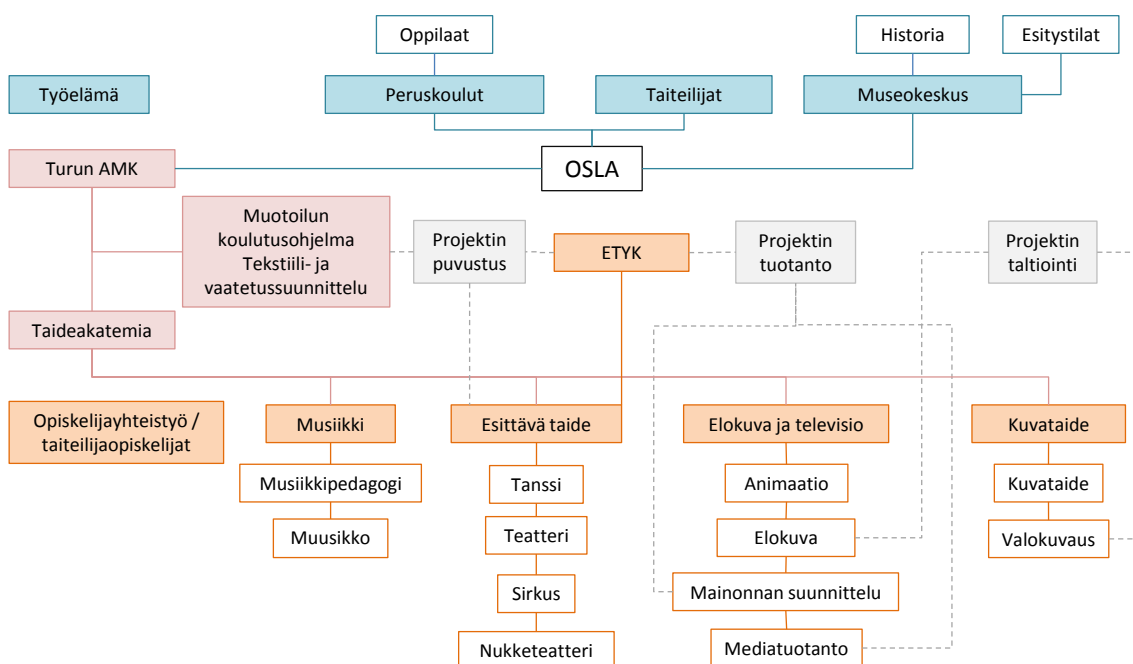
Taulukko 1. Taideakatemiaan opiskelijoiden muodostama OSLA-projekti.

OSLA	Taiteilijat			Tuotanto ja markkinointi
	Liike	Ääni	Visuaalisuus	
<i>Koulutus-ohjelma</i>	<i>Esittävä taide</i>	<i>Musiikki</i>	<i>Elokuva ja televisio</i>	<i>Elokuva ja televisio</i>
Suuntautumisvaihtoehto	Nukketeatteri, Sirkus, Tanssi ja Teatteri	Musiikkipedagogi, Muusikko	Animaatio	Mainonnan suunnittelu, Mediatuotanto

T&K-hankkeen myötä projektin sitovat työelämään yhteistyö peruskoulujen ja museokeskuksen kanssa (Kuva 1.). Pioneerihankkeen tapaan yhteistyötä työelämästä voidaan rakentaa myös toimintaa ohjaavien taiteilijoiden kautta. Kolme työelämässä jo mukana olevaa taiteilijaa liikkeen, äänen ja visuaalisuuden aloilta voivat ohjata opiskelijoita työpajojen rakentamisessa. Mietin myös mahdollisuutta, jossa Taideakatemiaan ulkopuoliset taiteilijat vastaavat ja vetävät kutakin OSLA-projektin taiteenalan työpajaa. Tällöin Taideakatemiaan opiskelijat voisivat toimia heidän assistentteinaan ja saada samalla vaikutteita ammattikentillä työskenteleviltä taiteilijoilta. (Esimerkiksi tanssitaiteilija voi johtaa liiketyöpajoja, taidemaalari visuaalisuuden työpajoja ja

muusikko/ääniteknikko äänityöpajoja.) Uskon kuitenkin, että opiskelijoille mielekkäämpää olisi itse päästä ohjaamaan lapsia, taiteilijoiden toimiessa neuvoa-antavana tahona. Jos yhteistyötaiteilijoita ei löydy, voivat Taideakatemia opettajat toimia taiteilijatutoreina.

Projektissa voisi olla mukana Turun ammattikorkeakoulun muotoilun koulutusohjelman opiskelijoita suunnittelemassa projektin puvustusta. Etykin puvustaja Mervi Kuittinen-Karivirta voi toimia puvustuksen vastaavana toiminnanjohtajana yhdessä muotoilun koulutusohjelman opettajien kanssa. Näin saataisiin lisää yhteistyötä Taideakatemia sisällä ja sen ulkopuolella. Jos projekti halutaan säilyttää vain Taideakatemia sisäisenä projektina, voivat kulloisenakin vuonna esittävän taiteen opiskelijat vastata myös puvustuksesta yhdessä Etykin kanssa. Elokuva ja televisio -koulutusohjelman elokuvan opiskelijat voivat osallistua yhdessä kuvataiteen koulutusohjelman valokuvauksen opiskelijoiden kanssa projektin taltioimiseen.

Kuva 1. Yhteistyön rakentuminen OSLA-projektissa laajimmillaan

OSLA pakollisena opintojaksona

Projekti voisi toimia pakollisena opintojaksona kaikille Taideakatemian opiskelijoille. Näin opiskelijat saataisiin varmasti mukaan ja taattaisiin projektin onnistuminen. Koska ammattikorkeakoulututkinto kestää keskimäärin neljä vuotta, projektin voisi toteuttaa joka vuosi. Suuntautumisvaihtoehtojen vuorotellessa, jokaisen eri taiteenalan opiskelija pääsisi mukaan projektiin ja joka vuosi projektista tulisi hieman erilainen (Taulukko 2.). Taulukon 2 suunnitelmalle vaihtoehtoisesti vetovastuussa voivat vuorotella aina ne opiskelijat, joiden opetussuunnitelmaan projekti parhaiten sopii.

Taulukko 2. Esimerkki työpajojen vetovastuun jakautumisesta suuntautumisvaihtoehtojen mukaan vuosittain

Vuosi	Liike	Ääni	Visuaalisuus
2013	Tanssi	Muusikko	Animaatio
2014	Sirkus	Musiikkipedagogi	Elokuva
2015	Teatteri	Muusikko	Kuvataide
2016	Nukketeatteri	Musiikkipedagogi	Valokuvaus

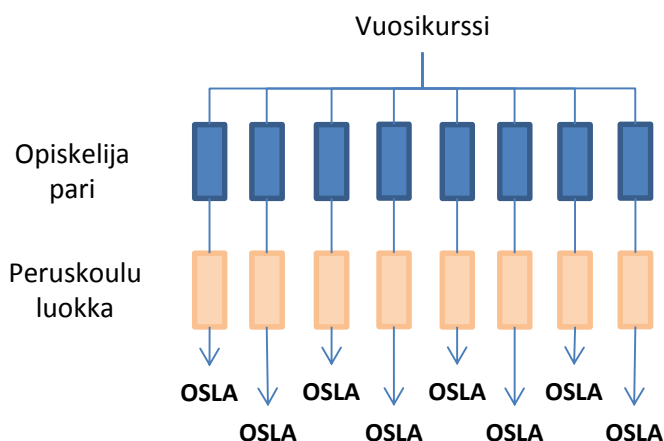
Opiskelijoiden jakautumien vetovastuussa

Pitää myös pohtia, mikä olisi sopiva määrä taiteilijaopiskelijoita tähän projektiin. Mielestäni yhden taiteenlajin vetäminen yksin, varsinkin opiskelijalle, saattaa tuntua raskaalta ja luoda liikkaa vastuuta. Onko liikaa yhdelle peruskoululuokalle, jos heillä onkin kuusi ohjaajaa? Kaksi opiskelijaa per taiteenala. Luulen, että jos kustakin taiteenalasta vastaisi enemmän kuin kaksi opiskelijaa, ohjaavia taiteilijoita olisi liikaa. Jos kustakin taiteenalasta tulee kolme taiteilijaa, se merkitsee heti jo yhdeksän ohjaajaa yhtä oppilasluokkaa kohden. Mielestäni maksimi taiteilijaopiskelijoiden määrässä on ehdottomasti kuusi. Jos jokaista taiteenalaa johtaa kaksi opiskelijaa, he saavat tukea toisiltaan, voivat keskustella mielipiteistään ja antaa vertaistukea toisilleen.

Pakollinen opintojakso olisi hyvä lisä myös niiden opiskelijoiden opetussuunnitelmaan, jotka eivät ole niin kiinnostuneita toimimaan lasten ja

nuorten parissa. He saivat uudenlaisen näkökulman myös omaan oppimiseen ja toimimiseen taiteenalansa parissa.

Pakollinen opintojakso tarkoittaa sitä, että kaikki suuntautumisvaihtoehdon opiskelijat ovat mukana projektissa. Esittävän taiteen suurimmilla vuosikursseilla on kerralla noin kuusitoista opiskelijaa. Jos opiskelijat toimisivat pareittain, tarkoittaisi se korkeintaan kahdeksaa opiskelijaparia vastaamaan pelkästään liikkeen työpajoista. Tällöin projektissa tulisi olla mukana vähintään kahdeksan peruskoululuokkaa (Kuva 2.). Projektissa olisi mittavat kustannukset ja organisointi olisi valtavaa. Toisaalta mainonnan ja tuotannon opiskelijat voisivat vastata kukin (yksin tai pareittain) yhden peruskoululuokan muodostamasta projektista. Tällöin käynnissä olisi yhdellä kertaa aina kahdeksan eri OSLA-projektia.

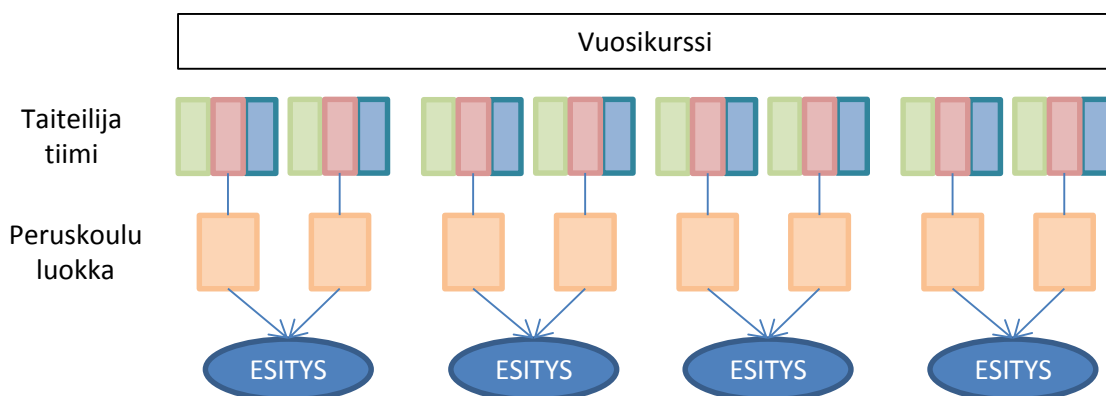

Kuva 2. Useita projekteja samanaikaisesti

Lapset loivat OSLA-pilottiprojektin merkeissä kiinteät suhteen kulloiseenkin vetäjään ja lasten mielestä projektin parhaimmiston lukeutuivat ohjaajien persoonallisuus. Niinpä yhden peruskouluryhmän kanssa voisi toimia korkeintaan kuusi opiskelijaa eli kaksi opiskelijaa kustakin taiteenalasta.

Opiskelijaparit voisivat kukin johtaa yhtä peruskoululuokkaa, mutta tehdä yhteistyötä toisen opiskelijaparin kanssa ja muodostaa heidän luokkansa kanssa yhteisen esityksen (Kuva 3.). Tällöin projektissa olisi mukana kahdeksan peruskoululuokkaa, mutta erilaisia esityksiä syntyisi vain neljä. Jos

oppilasryhmät olisivat erillisiä peruskoululuokkia eri kouluista, saisivat lapsetkin luotua uusia suhteita toisen koulun oppilaiden kanssa.

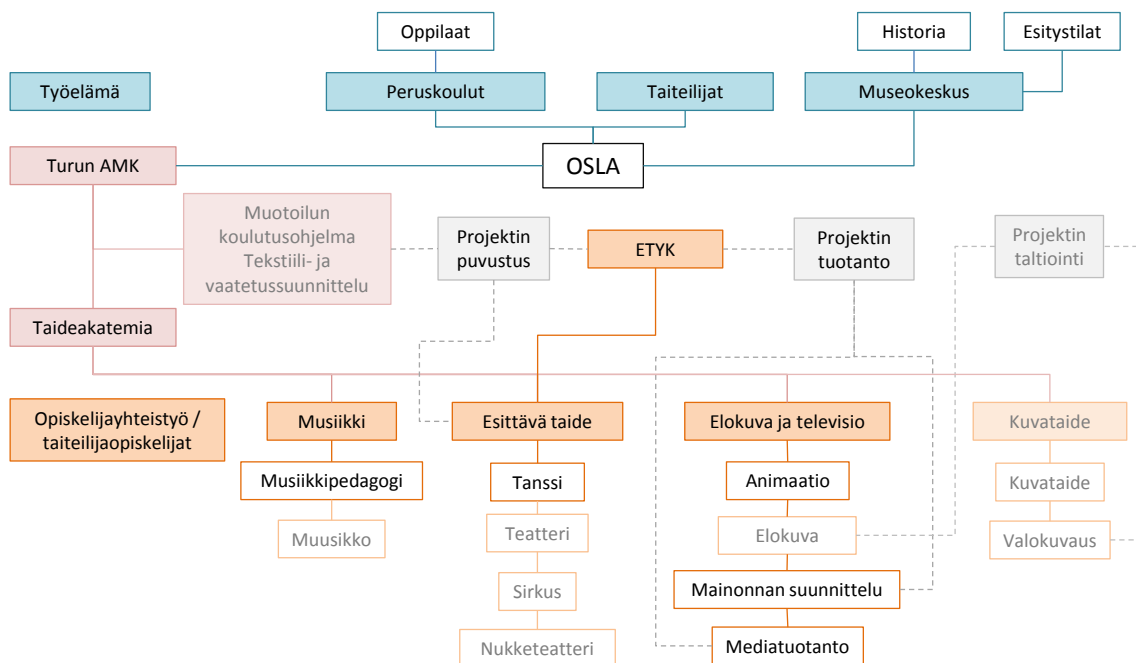

Kuva 3. OSLAn taiteellisen tiimin ja peruskoululuokkien jakautuminen

OSLA-projektin pioneerihankkeessa taiteilijat toimivat kahden eri luokkaryhmän kanssa. He kokivat sen osittain positiiviseksi, koska lopulta nähtiin kaksi eri tulkintaa samaisesta esityksestä. Miinuspuolena he kokivat ajan riittämättömyyden. Jos nyt opiskelijapari työskentelisi vain yhden luokan parissa, heillä olisi tarpeeksi aikaa koko luokalle. Monipuolisuutta esitykseen toisi toisen opiskelijaparin kanssa toimiminen ja yhteisen esityksen muodostaminen. Yhteistyö toisen opiskelijaparin kanssa suurentaisi taiteilijaopiskelijoiden päätösvaltaa kantavaa tiimiä. Kolmen eri taiteenalan opiskelijat yhteen laskettuna tekee kaksitoista opiskelijaa työskentelemässä saman esityksen parissa. Tämä edesauttaisi opiskelijoita valmentautumaan työelämään ja ryhmätyöskentelyyn. Tässä työelämän taiteilijat (vaihtoehtoisesti Taideakatemian opettajat) voivat toimia ryhmän mielipiteiden kasaajina. He antavat neuvoa ja tuovat esille luovia ratkaisuja. Myös tuottajina toimivat opiskelijat kannustavat taiteilijaopiskelijoita ja asettavat rajat aikataulullisesti.

Pienimuotoisuuden säilyttäminen

Opintojakso voitaisiin järjestää pioneerihankkeen tavoin vain tanssin, musiikin ja animaation opiskelijoille (Kuva 4.). Näin projektiin voisi aina osallistua kyseisen vuosikurssi. Opiskelijat voisivat toimia edelleen pareittain. Opintojakso voitaisiin sisällyttää kunkin suuntautumisvaihtoehdon opetussuunnitelmaan.

Kuva 4. Yhteistyön rakentuminen pienimuotoisemmin OSLA-projektissa

Vapaasti valittava opintojakso

Projektia voisi tarjota vapaasti valittavan opintojaksoneen koko Taideakatemiaalle suuntautumismuutostehdoista riippumatta. Tällöin projekti muodostuisi kulloisenkin vuonna osallistujien mukaan. Osallistujat vastaisivat työpajoista koulutusohjelman eikä suuntautumismuutostehdon mukaan (taulukko 1). Näin esittävän taiteen opiskelijat vastaisivat liiketyöpajoista, musiikin opiskelijat äänestä ja elokuvan ja television sekä kuvataiteen koulutusohjelman opiskelijat visuaalisuuden työpajoista.

Vapaasti valittavan opintojaksoneen myötä projektista tulisi monimuutoisempi ja projekti loisi pienimuutoisesti yhteistyötä Taideakatemiaan eri suuntautumismuutostehdojen opiskelijoiden kesken. Mukaan projektiin riittäisi yksi tai kaksi peruskoululuokkaa. Myös esityksien määrät pysyisivät vähäisinä ja Etyk voisi hoitaa esityksen teknisen toteutuksen. Kerralla projektia voisi olla vetämässä nukketeatterin opiskelija yhdessä sirkuksen opiskelijan kanssa sekä animaation opiskelija yhdessä kuvataiteen opiskelijan kanssa. Tämä toisi pienelle määrälle opiskelijoita paljon yhteistyötä eri alojen opiskelijoiden kanssa.

Vapaasti valittava opintokokonaisuus tarkoittaisi kuitenkin sitä, että mainonnan suunnittelun ja mediatuotannon opiskelijat eivät välttämättä olisi projektissa mukana, koska projekti olisi heillekin vapaasti valittava. Nykyistä OSLA -projektia toteuttaessa huomattiin, ettei projekti ei kiinnostanut mainonnan suunnittelija- eikä tuottaja-opiskelijoita. Tästä johtuen projektista vastasivat niin monet eri tahot.

Jos kiinnostus vapaasti valittavaan projektiin on suurta, voidaan projekti järjestää joka vuosi ja opiskelijat kurssille valitaan hakemusten perusteella. Jos kiinnostus projektiin vapaavalintaisena projektina on pientä, voidaan kurssi tarjota esimerkiksi joka toinen, kolmas tai neljäs vuosi koko Taideakatemiaan opiskelijoille suuntautumisvaihtoehdoista riippumatta.

Jos kaikki esittävän taiteen koulutusohjelman opiskelijat saavat samana vuonna valita vapaasti projektin, he voisivat yhdessä eri suuntautumisvaihtoehdoista riippumatta muodostaa tehtäviä omasta taiteenalastaan. Esimerkiksi sirkuksen opiskelija toimisi liiketyöpajojen ohjaajana yhdessä teatterin opiskelijan kanssa. Näin kuitenkin työpajat saattaisivat paisua loputtomiin, koska kaikki taiteilijat haluaisivat tuoda esille oman taiteenalansa. Uskon, että parhaiten työparit toimisivat saman suuntautumisvaihtoehdon opiskelijoiden kesken ja kaikissa taiteenalan työpajoissa voitaisiin keskittyä yhteen taiteenlajiin kerrallaan. Samanaikaisesti eri peruskoululuokan kanssa voisi toimia eri taiteenalan opiskelijaparit. Esim. 6 C kanssa toimivat tanssinopettajaopiskelijat ja 5 E kanssa toimivat sirkuksen opiskelijat.

Projektin ajoittuminen lukukauteen

Projektin voisi esitellä valituille yhteistyökouluille jo edellisenä keväänä ja pitää alustava / esimerkkityöpaja koulun oppilaille. Projektin varsinainen työstäminen aloitettaisiin heti syksyllä. Työpajoja pidettäisiin suurin piirtein kerran / kaksi kuukaudessa eli parin viikon välein koko syyslukukauden ajan. Syyslukukauden lopulla taiteilijat kasaisivat työpajoista kerätyn materiaalin esityskokonaisuudeksi ja esitystä harjoiteltaisiin aivan kevään alussa. Esitykset voitaisiin järjestää ennen tai jälkeen talviloman / helmikuun lopulla tai

maaliskuun alussa. Näin esitys ajoittuisi juuri siihen milloin Taideakatemiolla ei normaalisti ole paljon esitystoimintaa ja Etyk olisi kokonaan käytettävissä tämän projektin merkeissä.

Mielestäni käyttökelpoisin vaihtoehto edellisistä on vaihtoehto, projektin sisältyessä pakollisiin opintoihin kolmen eri alan taiteilijaparin johtaessa yhden peruskoululuokan työpajoja. He tekevät yhteistyötä toisen taiteilijatyöryhmän kanssa ja kokoavat lopullisen esityksen yhdessä (Kuva 3.). Tämä järjestely vaatii laajimmillaan kahdeksan peruskoululuokkaa mukaan projektiin. Esityksiä projektin aikana syntyisi neljä erilaista. Esitykset voidaan ajoittaa aikataulullisesti eri aikaan, jotta oppilaat pääsevät seuraamaan toisten työryhmien esityksiä. Opiskelijat voisivat vastata myös projektin teknisestä toteutuksesta. Tämä vähentäisi huomattavasti Etykille muodostuvaa työmäärää.

Projekti vain esittävän taiteen opiskelijoiden kesken

Käytännöllisesti ja rahallisesti projekti tullessaan todennäköisesti sisällyttämään vain esittävän taiteen opiskelijoiden opetussuunnitelmaan. Tämä on sääli, että projektista joudutaan karsimaan sekä visuaalinen että auditiivinen näkökulma. Esittävä taide tosin kattaa sekä visuaalisen, että auditiivisen elämyksen, mutta lapset eivät pääse työstämään ääntä eivätkä animaatiota projektin merkeissä. Projektista voidaan siis kehittää tanssinopettajaopiskelijoiden lasten/nuortanssiproduktion kaltainen yhteistyömahdollisuus peruskoulujen ja päiväkotien kanssa. Aiemmin tanssinopettajaopiskelijoiden lastentanssiproduktiossa opiskelijat ovat itse ideoineet, puvustaneet, lavastaneet, markkinoineet, ja toteuttaneet koko lastentanssiproduktion. OSLA-projekti voisi tuoda lastentanssiproduktion lasten oman näkökulman ja tuoda lapset mukaan produktion toteuttamiseen.